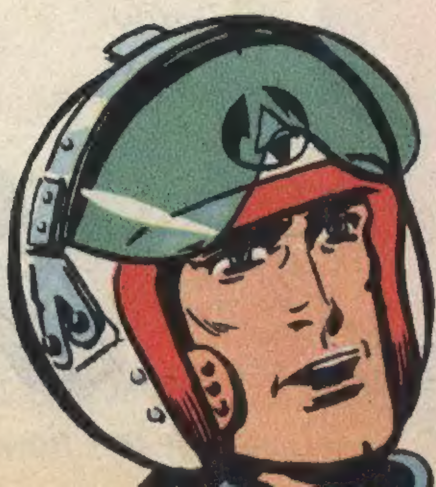
N^R 32
15e JAARGANG'
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

HET WAGSTUK

DAN COOPER

Hemelvaart

TE midden van de maand augustus vieren we het feest van Onze Lieve Vrouw Hemelvaart.

Waar je ook bent, aan zee, in de bergen, in de stad of op het platteland, vergeet niet dat binnen een paar dagen de Hemelvaartklokken zullen luiden. Wij mogen dit feest niet onopgemerkt laten voorbijgaan. In een kapel stijgt het gezang van een kinderkoor ten hemel. Maak even halt. Hou op met spelen of met lezen, en luister naar deze zilveren kinderstemmetjes...

Dit mooi feest kondigt tevens het einde van de vakantie aan. Geniet dus met volle teugen van de laatste vrije dagen.

Kuifje

EEN TROUW LID VAN DE KUIFJE'S CLUB

Op initiatief van de Muzikale Jeugdverenigingen werd een pianowedstrijd voor deelnemers beneden de 16 jaar in het Paleis voor Schone Kunsten ingericht. Het doel van deze wedstrijd was de jonge elementen aan te duiden die België zouden vertegenwoordigen op de Internationale Pianowedstrijd te Berlijn, van 16 tot 20 augustus, in het raam van het XVe Kongres van de Internationale Federatie der Muzikale Jeugd.

Zestien kandidaten onder de 12 jaar en zestien kandidaten onder de 16 jaar boden zich aan. Wij hebben Rudy Minnaert, 12 jaar, uit Brussel, een van de drie jonge pianisten die gekozen werden om België te Berlijn te vertegenwoordigen hartelijk gefeliciteerd. Rudy Minnaert is een enthousiaste lezer van ons weekblad en ook lid van de Kuifje's Club.

Wij wensen hem veel succes!

DE OLYMPISCHE SPELEN

KENNEN JULLIE DEZE WARE GESCHIEDENISSEN ?

EN MOOI BEGIN...

Tijdens de eerste moderne Olympische Spelen, welke in 1896 Athene betwist werden, hielden de Griekse atleten er speciaal an het diskuswerpen te veroveren, daar zij deze proef sinds on-euglijke tijden als hun nationale sport beschouwden. Maanden adden zij zich in een kamp speciaal geoefend om doelmatig et bevallige gebaar van de diskuswerper te hernieuwen.

Het was echter de Amerikaan Garrett, die voor de eerste keer zijn leven een diskus zag, die de beste worp lukte : 29 m 15. ij klopte de tweede met bijna 20 centimeter. !

RAKTISCH MAAR WEINIG ELEGANT...

In 1904 werd te Saint-Louis de marathon betwist. Daar de merikaan Lorz zich een beetje vermoeid gevoelde, vond hij er iets anders op dan nadat hij vijftien kilometer afgelegd had, een auto te stappen. Na terug op krachten te zijn gekomen, et hij zich door de chauffeur op twee mijlen van de aankomst fzetten. Het is in een staat van bewonderenswaardige frisheid at hij het stadion betrad. Een donder van toejuichingen begroette eze uitzonderlijke prestatie. Helaas ! nadat zijn rivalen bekaf erschenen en de officielen op de hoogte gesteld hadden van het ucje van de bedrieger, veranderde het bravogeroep vlug in en oorverdovend fluitjeskoncert.

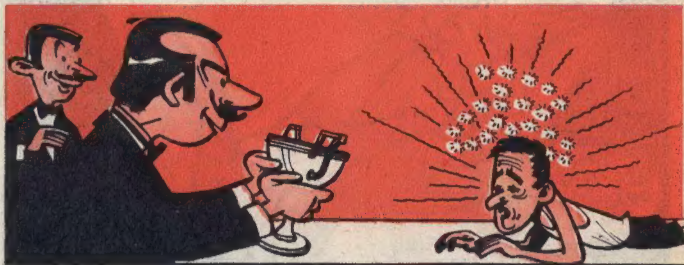
SLECHTS EEN MAN...

Het gebeurde te Londen in 1908. Drie Amerikanen en een Engelsman betwistten de finale der 400 meter. Woedend omdat de Brits Halswelle hem voorbijstak, greep de Amerikaan Carpenter deze laatste bij de trui en begon hem duchtig af te ranselen. Gevolg : tussenkomst van de wedstrijdcommissarissen en uitsluiting van de razende Amerikaan. Uit solidariteit weigerden de twee andere Amerikanen te starten. Derhalve bleef er niets anders over dan de brave Halswelle alleen de afstand van de 400 meter te doen afleggen, om hem de gouden medaille te geven.

EEN GOUDEN BEKER VOOR DORANDO...

Tijdens diezelfde IV[e] Olympische Spelen te Londen bood de Italiaan Dorando zich alleen en afgescheiden aan bij de ingang van de assepiste voor de aankomst van de marathon. Maar hij was dermate uitgeput dat hij na enkele passen in elkaar zakte. Men richtte hem weer op. Hij deed nog enkele passen maar struikelde opnieuw en viel uitgeput met het gelaat tegen de grond. Vrienden moedigden hem met woord en gebaar aan. Verloren moeite. Tenslotte ondersteunden zij hem en deden hem aldus de aankomstlijn overschrijden, waarna de ongelukkige weer ineenstuikte. Hij had de afstand van 42 km 190 afgelegd in 2 u 54'46". De jury kon niet anders dan de volgende, de Amerikaan Hayes, tot winnaar uitroepen. Maar als beloning voor zijn prachtige inspanning ontving Dorando een gouden beker. Deze aankomst vormde een der meest dramatische gebeurtenissen in de sportgeschiedenis.

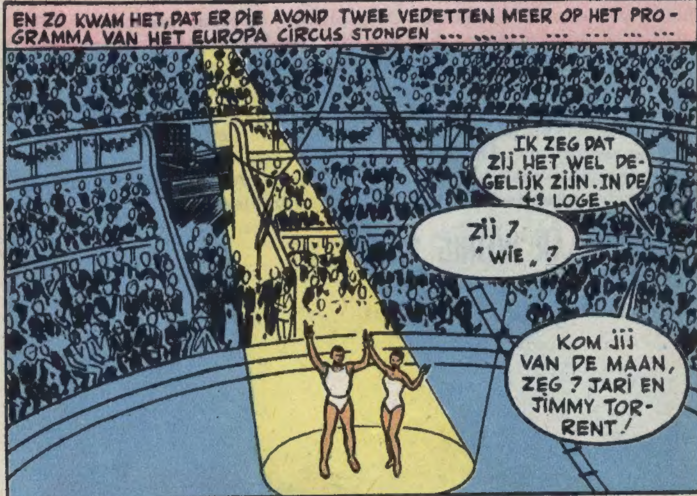
JARI en

Jimmy en Jari brengen een bezoek aan Brussel en worden hartelijk

het PLAN Z

DOOR RAYMOND REDING

thaald door de directeur en het personeel van het jeugdblad « Kuifje »...

ERNEST WIST ER NIET VEEL OVER AF, HE!
SST! HOU JE MAAR RUSTIG... DAAR KOMT DE TWEEDE CONCURRENT!
U WENST DUS ANONIEM TE BLIJVEN? MOOI ZO! MOGEN WE WETEN. HOE OUD U BENT EN WAT U DOET IN HET LEVEN?
IK BEN 59 JAAR... EN TUINIER.
U KENT DE REGELS VAN HET SPEL, NIETWAAR? BIJ IEDER JUIST ANTWOORD VERDRIEDUBBELT UW WINST. U KAN STOPPEN WANNEER U ZULKS WENST. ACCOORD?
JA. ACCOORD!

MIJNHEER X WENST OVER DE SPORT ONDERVRAAGD TE WORDEN. EERSTE VRAAG DIE U 100 F. OPBRENGT: WELKE BOKSER WON DE WERELDTITEL ZWAARGEWICHT IN 1959?
DE ZWEED JOHANSSON!
EN NU 300F.: WIE WON DE RONDE VAN FRANKRIJK IN 1957?
DE FRANSMAN JACQUES ANQUETIL.
DIE IS ZEKER VAN ZIJN STUK HE! IK ZOU REEDS LANG GEZAKT ZIJN!

900F.: DE UITSLAG VAN DE VOETBALMATCH BELGIË-FRANKRIJK IN FEBRUARI 1960?
1-0 IN HET VOORDEEL VAN BELGIË
BRAVO, MIJNHEER! 2.700F. WELKE WIELRENNER WON DE LAATSTE BORDEAUX-PARIJS?
DAT WAS JANSSENS...
BRAVO BRAVO BRAVO BRAVO
TIEN MINUTEN LATER HUILT HET PUBLIEK VAN ENTHOUSIASME. DE CONCURRENT HAD REEDS DE SOM VAN 218.700 F.
STILTE! STILTE! EN NU VOOR 656.100F... DAT IS MEER DAN EEN HALF MILJOEN! DE CONCURRENT VERLIEST ALLES OF KRIJGT HET DRIEDUBBELE!

4

(Wordt voortgezet.)

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJE

Droogstoppel stortte met zijn droogfiets neer op het

TOHACOCO

Door Mittéi

OL EN DROOGSTOPPEL

...and. Hij viel midden in de plant die doet stotteren...

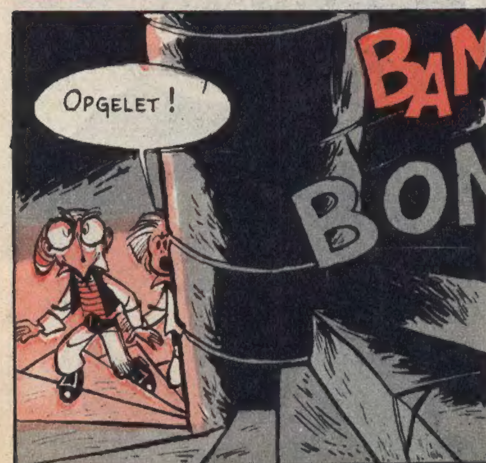

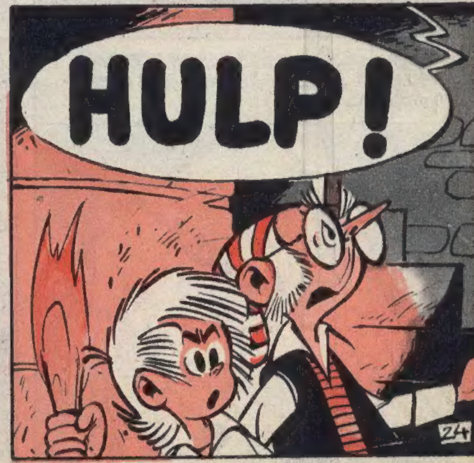

(Wordt voortgezet.)

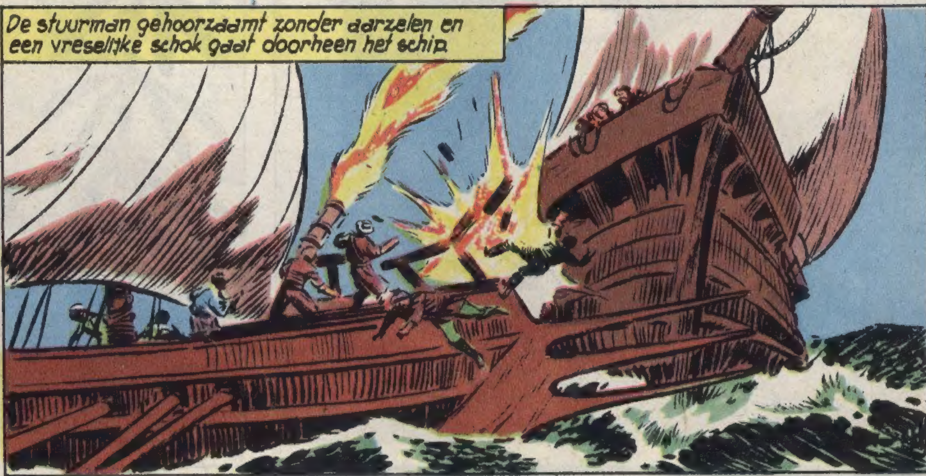
DE ONBEKEN

Tancredus en Johan van Dardemont varen naar Spanje.

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

boot wordt echter aangevallen door een piratenschip.

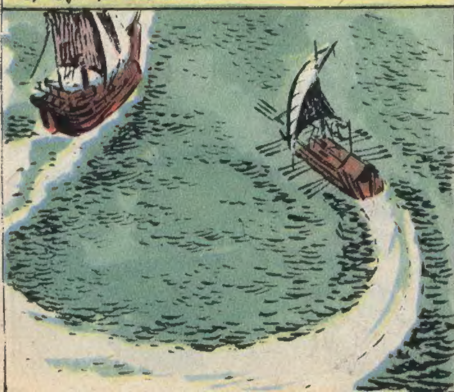

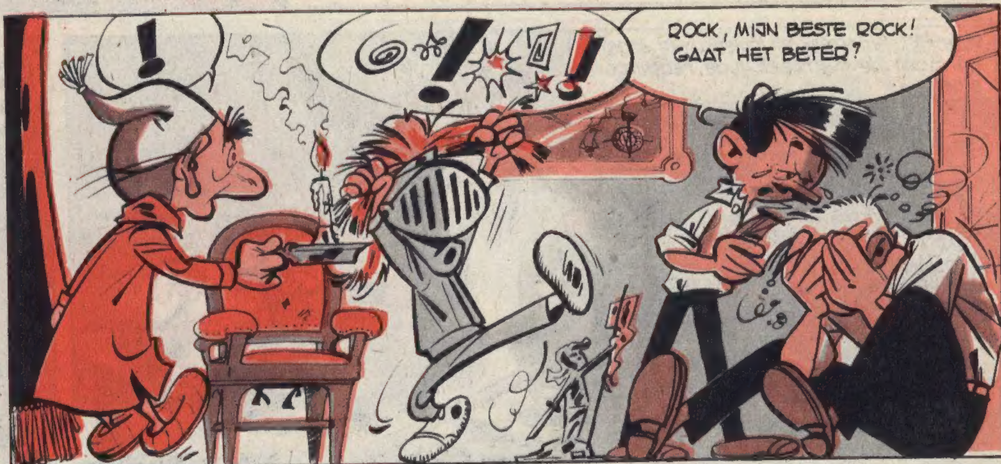

De POPPEN

Een geheimzinnig personage dringt de winkel van de

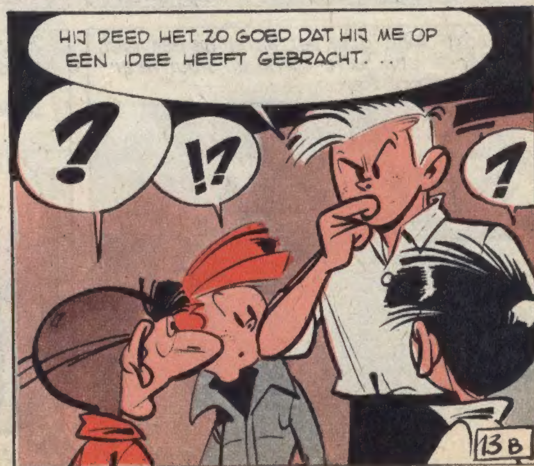

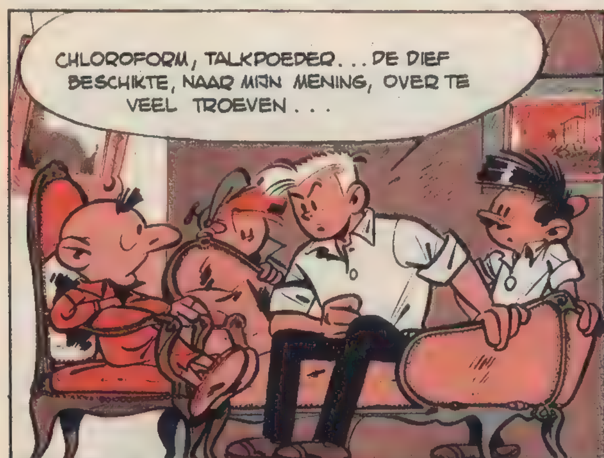

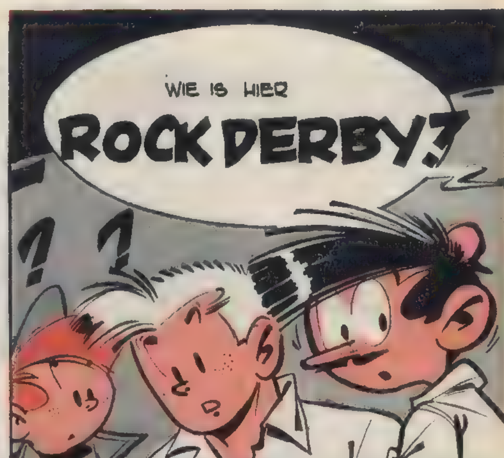
DIEVEN

iquair binnen. Rock Derby en zijn vrienden wachten hem op...

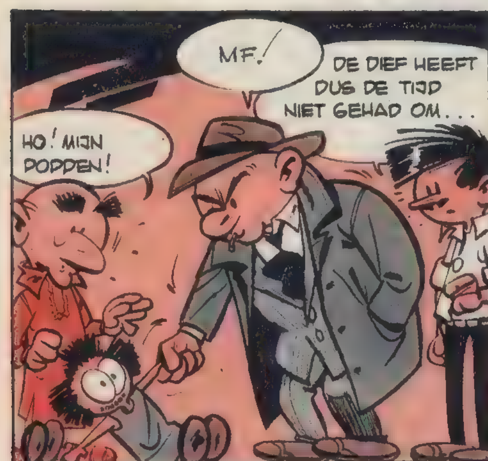

ARME ROCK! EEN AFLEIDING ZOU VAN PAS KOMEN OM DE VERDENKINGEN DIE OP HEM RUSTEN TE VERWIJDEREN.

Wordt voortgezet

TOCHT DOO

Jules en Yves helpen bij het afladen van de vrach

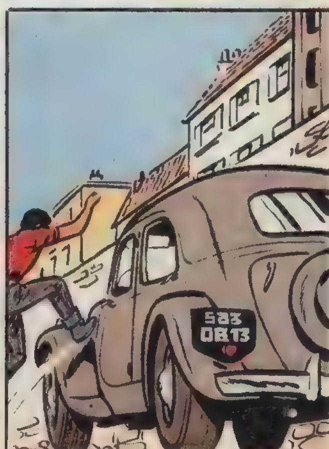

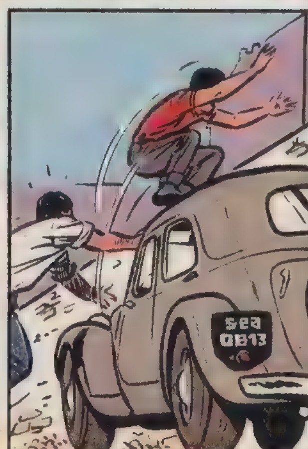

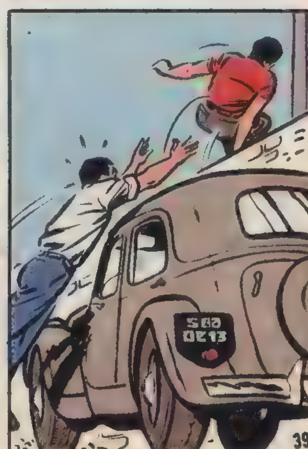

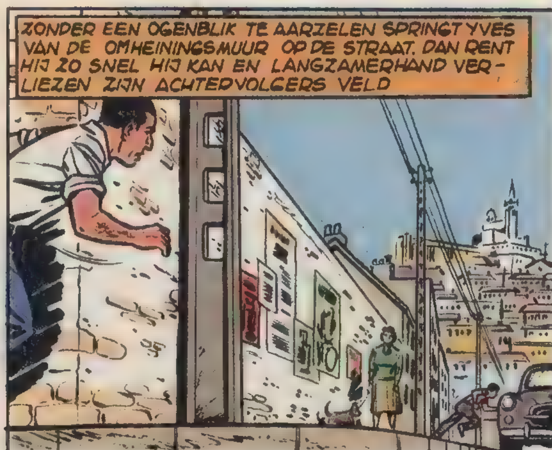

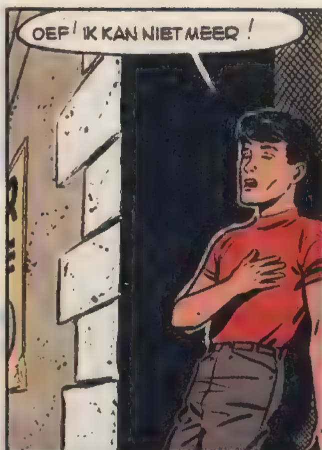
ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUW

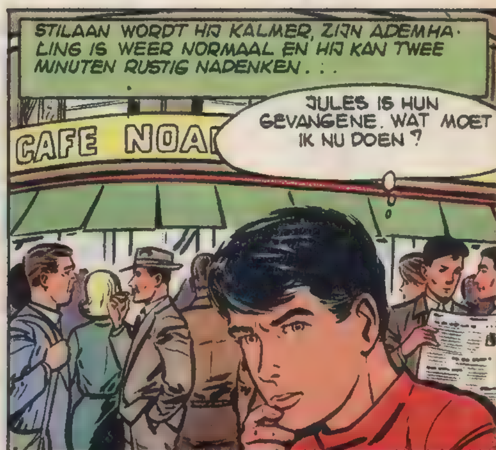
R DE NACHT

ensklaps valt een kartonnen doos op de grond en scheurt...

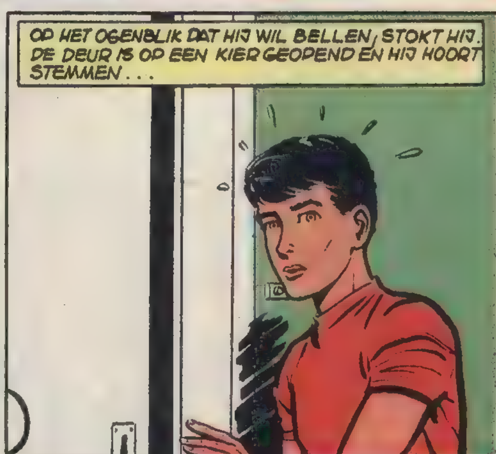

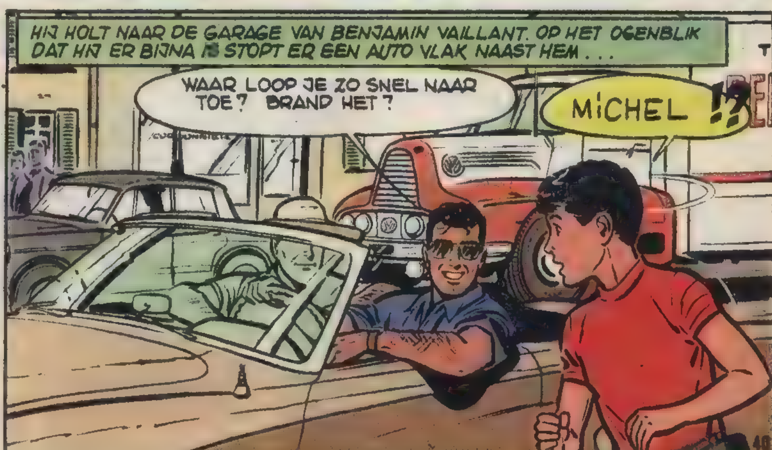

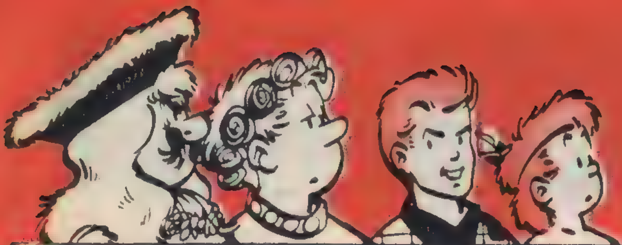

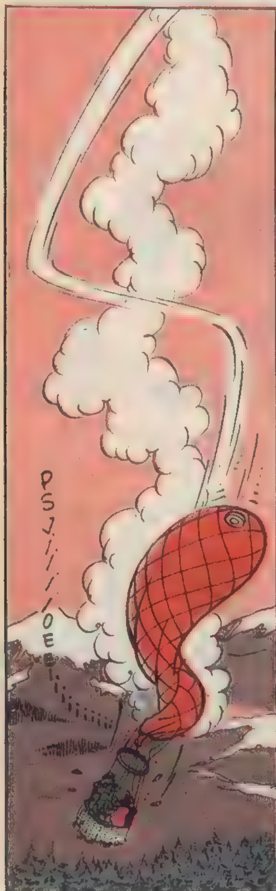

(Wordt voortgezet.)

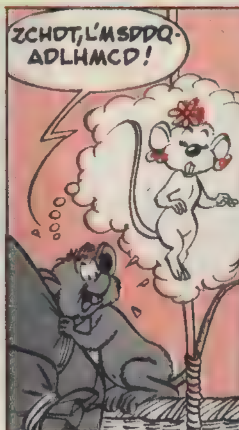
LBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

CHICK BILL en zijn vrienden in :

RATTEN

PSJ...OE

WIJ GAAN NAAR DE HAAIEN, KID. IK SCHENK JE MIJN HELE BEZIT...
EN JIJ BENT MIJN ENIGE ERFGENAAM, CHEF!

ZCHDT, L'MSDDQ-ADLHMCD!

VERDRAAID! ZE ZULLEN TE PLETTER-STORTEN OP DE BOMEN!
DAT ZE DE REST VAN HET GELD NAAR BENEDEN GOOIEN, HET ZAL DE BALLON VERLICHTEN!

SLLLUPT!

NET ZOALS IK DACHT, DE WIND KOMT UIT HET ZUID-ZUIDWESTEN...

DUS ZE ZULLEN NIET OP DE BOMEN TERECHT KOMEN MAAR VEEL VERDER, TE MIDDEN VAN DE STROOM...
MAAR DAN HEBBEN ZE NOG EEN KANS?

HO NEEN! OP DIT TIJDSTIP VAN HET JAAR DRIJVEN ER GROTE IJSBLOKKEN OP DE RIVIER DIE UIT HET NOORDEN KOMEN... ZE ZULLEN VERDRINKEN OFWEL VERPLETTERD WORDEN TUSSEN HET IJS!

WE MOGEN HEN NIET UIT HET OOG VERLIEZEN!

IK DEEL JE MENING, GELD MAG MEN NOOIT UIT HET OOG VERLIEZEN!

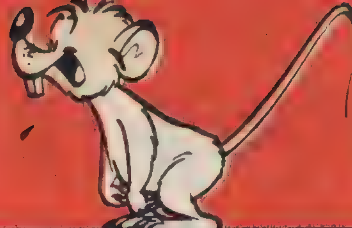

IK VERLIES NOOIT IEMAND UIT HET OOG...

ZE VALLEN!

ALS ZE TOCH MAAR ENKELE MINUTEN KONDEN BLIJVEN DRIJVEN...

VRESELIJK!
27

VERGIF!

Er is geen bodem meer in de ballon, waarmee Dog Bull en Kid Ordinn ongewild een luchtreis maken...

door TIBET - Scenario : GREG

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: Al Uderzo — TEKST: R. Goscinny

Hubert van Bladerdeeg en zijn vriend Hoempa-Pa achtervolgen de bandiet die er met de geheime boodschap van de koning vandoor ging...

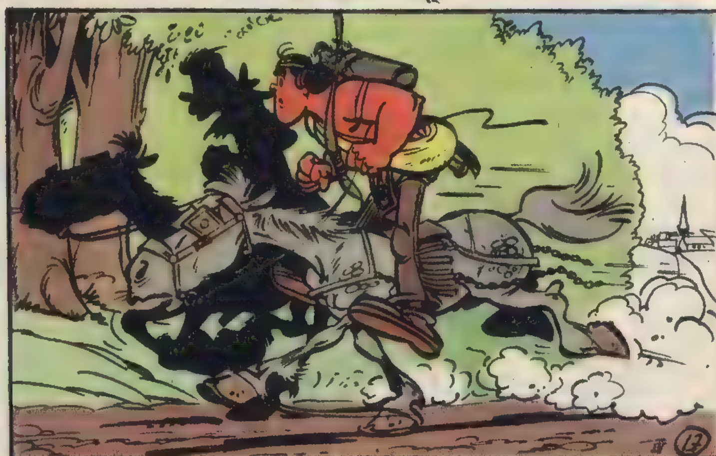

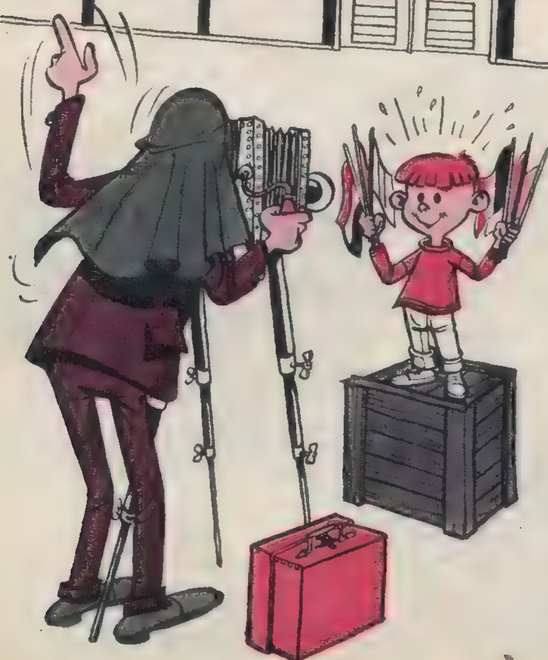
(Wordt voortgezet.)

EEN BEZOEK AAN DE

EUROPA SCHOOL

MEER TOEKOMST VOOR DE JEUGD ?

DE Europese scholen van Luxemburg en Brussel zijn niet de vrucht van een idealistisch initiatief om jongens en meisjes in Europese geest op te voeden. Neen, ze zijn zoals alle nuttige instellingen) uit noodzaak geboren. Toen de Europese Kolen en Staal Gemeenschap (EGKS zich te Luxemburg vestigde, rees onmiddellijk een belangrijk probleem : waarheen met de kinderen van de ambtenaren uit de zes landen van de Gemeenschap ? Op initiatief van dhr van Houtte, griffier bij het Europees Gerechtshof, staken de ambtenaren de koppen bij elkaar, en werd in 1953 een aangepaste onderwijsinstelling opgericht te Luxemburg. Vorig jaar kregen de eerste afgestudeerden van de middelbare school te Luxemburg hun diploma, waarmee ze aan een Europese universiteit mogen studeren. Ingevolge de verdragen van Rome werden de twee nieuwe Europese Gemeenschappen, de Euratom en de Euromarkt, te Brussel gevestigd en stelde zich in de Belgische hoofdstad opnieuw hetzelfde schoolprobleem. Tijdens het voorbije schooljaar kregen 570 kinderen te Brussel onderricht in de tweede Europese school. In september worden de poorten van een derde Europese school geopend in het atoomcentrum te Mol.

(DRAAI OM)

DE EUROPA SCHOOL

(Vervolg van vorige bladzijde.

Sedert 16 september 1959 heeft de tweede Europese School te Brussel een onderkomen gevonden in dit kasteel langs de weg Brussel-Waterloo.

De Europese School van Luxemburg is ondergebracht in een nieuwbouw aan de rand van de hoofdstad van het Groot Hertogdom, en herbergt een duizendtal leerlingen Te Brussel kreeg de Europese School een onderkomen in een kasteel langs de Waterloosesteenweg. Het kasteel zelf was al dadelijk te klein, maar in het mooie park werden een dozijn prachtige geprefabriceerde klassen gebouwd die een geslaagd geheel uitmaken. Te Luxemburg is het onderwijs reeds kompleet, van de kindertuin tot de hoogste klas van het middelbaar onderwijs. Te Brussel hebben de vier sekties (Franse, Duitse, Italiaanse en Nederlandse) reeds volledig lager onderwijs en vier middelbare klassen. De eerste Brusselse afgestudeerden zullen in 1962 hun diploma krijgen. Ongeveer de helft van de leerlingen van de Brusselse Europese School spreken Frans. De anderen Duits, Italiaans, Nederlands, Engels. 60 % van de kinderen volgen de godsdienstlessen die gegeven worden door leraars aangesteld door het episkopaat. 30 % der kinderen zijn protestants, en de overigen volgen de lessen van lekenmoraal.

De overwegende meerderheid van de leerlingen zijn kinderen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen. Diplomaten sturen hun jongens en meisjes ook naar de Europese Scholen. Er bestaat een zeer beperkte gelegenheid voor andere kinderen om zich in de Europese Scholen (die géén internaat hebben) te laten inschrijven wegens gebrek aan plaatsruimte en leerkrachten. Inlichtingen kunnen verstrekt worden door de heren directeurs Decombis te Luxemburg en Peeters te Brussel.

We hebben maar één wens, en dat is dat men zo spoedig mogelijk Europese Scholen in de verschillende grote centra van de zes landen van de Euromarkt zal oprichten voor de elite van de eerste generatie, die Europa haar vaderland zal mogen noemen.

Johan de Brabander

Tijdens de speeltijden leren de meisjes en jongens van de zes landen van de Europese Gemeenschap elkaars taal zeer vlug verstaan en spreken.

Nu worden meisjes en jongens van naties die eeuwenlang onder elkaar oorlog voerden samen opgevoed. Voortaan behoren ze tot één grote familie : het nieuwe Europa.

Het valt deze meisjes aan te zien dat ze het bijzonder prettig vinden hun tekenles te mogen maken in het gras. Dat is véél prettiger dan binnen de vier muren van het klaslokaal

Wij komen uit de vier windstreken. Wij spreken verschillende talen. En toch verstaan we elkaar opperbest. Wij zijn vrienden voor het leven!

Zo ziet de eerste Europese School van Luxemburg er uit. In de geschiedenis van het nieuwe Europa zal dit gebouw een historische betekenis krijgen, want hier werd een kruis gemaakt over al wat de Europese volkeren eeuwenlang gescheiden hield.

Wanneer het weer meevalt, worden sommige lessen in openlucht gegeven in het park van het kasteel (5 hektaren) waar de kinderen zelf zorgen voor de vogels en de eekhoorntjes.

IN HET HART VAN TURKIJE

URG

O P het ogenblik dat de radio meldde dat een Russische satelliet rond de maan cirkelde en de onbekende zijde van onze bleke satelliet fotografeerde, sprak een Turkse vriend me over Urgüp (of Urgüb). « Wij hoeven niet naar de maan te gaan om het maanlandschap te ontdekken. We hebben het bij ons. Het is een fantastische stad van holbewoners.

In de Middeleeuwen vonden de christene monniken in deze grillig gevormde stad een veilig onderkomen.

URGUP ligt ongeveer in het centrum van Turkije, in de hoogvlakte van Anatolië. Vanuit Ankara, de hoofdstad, moet men 200 km afleggen om naar Kayseri te gaan, een dicht bevolkte stad, waar de oude tradities bewaard bleven en de Muzelmaanse vrouwen nog gesluierd gaan. Van daaruit is er geen weg meer. Men heeft alleen een zandpad dat getrokken werd door de muilezels van de boeren uit Anatolië. Ik vroeg me af wat ik verder doen zou? De 30 km die me nog van Urgüp scheidden te voet afleggen met mijn fotoapparaat en mijn slaapzak op de rug? Dit vooruitzicht beviel me niet erg. Het was marktdag, mijn kleine witte wagen zou dus niet onopgemerkt blijven. Terwijl ik zat te piekeren, reed ik tegen een snelheid van ongeveer 10 km per uur voor de dorpskinderen uit die me iets toeriepen. Wat kon ik niet verstaan. Zo vriendelijk was het, naar ik meende, niet en daarom versnelde ik mijn vaart. Dat was echter totaal nutteloos, want spoedig was mijn wagen omringd door een honderdtal nieuwsgierige mensen. Ik stopte om niemand omver te rijden. De automobilist die in Turkije een ongeluk veroorzaakt, gaat onmiddellijk de gevangenis in! Dat wou ik alleszins vermijden! Toen kwam er een politieagent op me toegestapt, en dat was mijn redding. Hij maakte de weg vrij, ik kon voortrijden. Ik liet Kayseri achter me en reed in de richting van het westen naar Urgüp.

Toen ik een wegwijzer ontdekte, stopte ik en met mijn verrekijker onderzocht ik de zandweg waarover ik naar de stad van de troglodieten moest rijden. De weg scheen breed genoeg en ik reed dus voort. De teerling was geworpen!

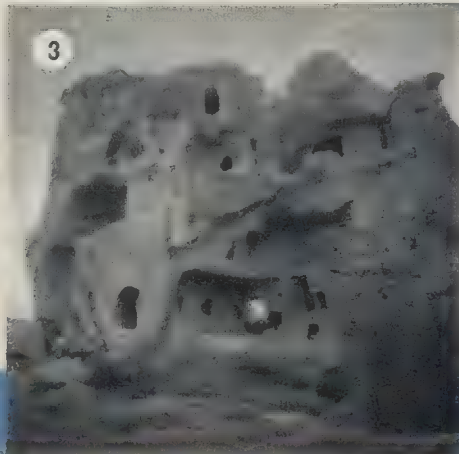
Voorzichtig reed ik over de hobbelige weg. De hitte werd ondraaglijk. Meer dan 50°! Van onder tot boven was ik bedekt met een fijn wit stof, ik zag er uit als een arbeider uit een cementfabriek. Ik bekeek mijn kaart en mijn uurwerk. Het was vier uur en ik reed door een spookachtig landschap. Ik was niet ver meer van het doel. Een kar getrokken door twee buffels kwam uit de tegenovergestelde richting. Achteraan zat de koetsier, maar hij sliep blijkbaar. Ik riep, ik wou dat hij een beetje zou uitwijken, maar de man werd niet wakker... Mijn motor sputterde en liep vast; na een kleine inspectie stelde ik vast dat ik geen benzine meer had.

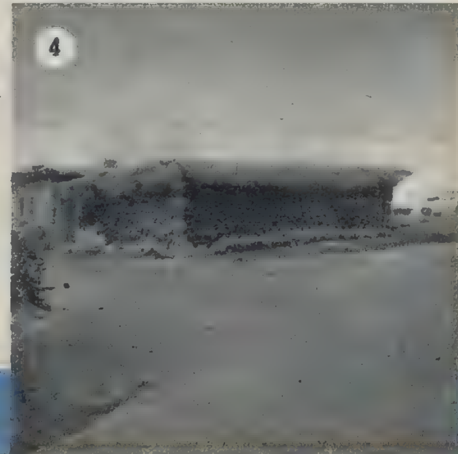
Benzinepech! En dat in deze omgeving... Gelukkig had ik nog een kruik van twintig liter en daarmee was ik dan uit de nood gered. Ik wierp een blik rond me. De bergen waren lichtgeel van kleur en hier en daar merkte ik op de flanken wat distels. Ik kwam in de ravijn van Göreme. En dan zag ik voor me Urgüp. Urgüp, de stille, de dode stad. Een wingerd of een boomgaard is het enige wat hier de aanwezigheid van de mens verraadt! Honderden krijtrotsen steken hier hun witte piek in de lucht en op de piek een soort van hoed in harde steen. Men zou ze kunnen vergelijken met reusachtige stalagmieten. Ik kan me voorstellen dat het er op de maan net zo uitziet. Het is een hallucinant beeld en ik heb me voortdurend afgevraagd « Waar ben ik hier eigenlijk? »

Wat weet men over Urgüp en over de geschiedenis van deze vreemde stad? Helemaal niet veel. De woningen in de rotsen werden hier gehakt — of werden ze slechts ontdekt? — door christenen die vluchtten voor de opeenvolgende invasies van Turken en Mongolen tussen de IVe en de Xe eeuw.

Ik stond heel alleen te midden van de stad die voor een gedeelte verwoest is. De zeldzame inwoners die ik bij het binnenrijden had gezien, waren als bij toverslag verdwenen. Na een tijd kwamen enkele kinderen op me toe. Ze vroegen me sigaretten. Wanneer ik de rug draaide, wierpen ze stenen op mijn wagen. Het was beslist niet boos bedoeld, ze protesteerden alleen tegen mijn aanwezigheid. Ik, de vreemdeling, had niet het recht in hun burcht, of zou ik beter zeggen, in hun maanstad binnen te dringen. Mijn fotoapparaat maakte hen bang en ik moest veel listen aanwenden om enkele foto's

GÜP

DE HOLENSTAD

te kunnen nemen. Ik slaagde er in een leegstaande woning in de rotsen binnen te gaan. De ingang was zeer laag, ik moest me bukken. Ik ben neergehurkt in de hoek van een plaats waar eens, duizend of meer jaren geleden, mensen woonden.

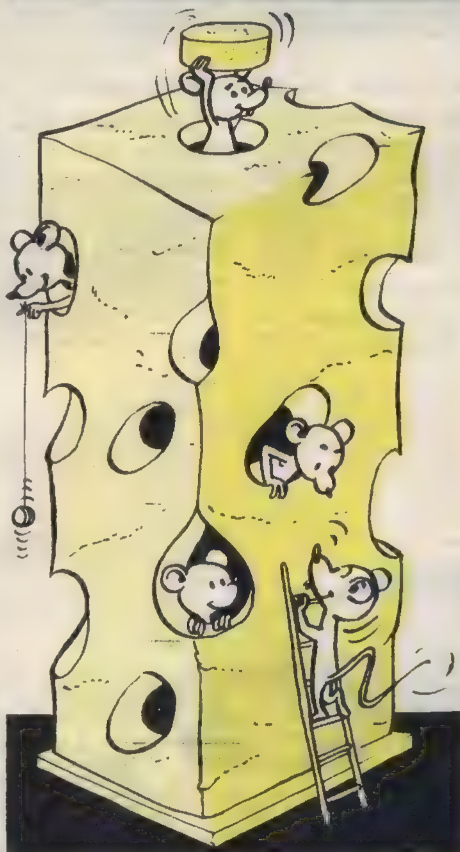
De verdediging van de stad werd in die tijd door de monniken zorgvuldig georganiseerd. Van de hoge rotstoppen hadden zij naar het midden van de rots een schoorsteen gehakt. Dan zalen, wenteltrappen en gangen die in verbinding stonden met de schoorstenen. Langzamerhand groeide hier in de rotsen een hele stad. Er waren kerken en er waren ook plaatsen waar de levensmiddelen waren opgestapeld. Door een lange tunnel kwam men in de kathedraal met haar altaar en haar banken in de steen uitgehakt. Ze had ook een kruisweg en op de brokkelige wanden schilderden de Griekse monniken het lijden van Christus. Het waren zeer naïeve taferelen waarvan er sommigen thans nog te zien zijn. De monniken hadden een gemeeschapelijke eetzaal, zij aten waarschijnlijk meestal brood en druiven. In een hoekje zie je nog de nis waar de olielamp moet gestaan hebben...

Op de top van iedere woning stond er steeds een man op uitkijk. Wanneer de vijand in de stad toekwam, zag hij geen levende ziel meer. Er was niets dat bewoog en niets dat er op wees dat er enig leven in dit land was geweest... De holenbewoners zaten veilig verschanst in de rotsen.

De Turken hebben sedert lang bezit genomen van Urgüp. Er werden huizen in zandsteen gebouwd, maar de armste mensen wonen nog steeds in de grotten. Sommige van deze grotten hebben thans een voorgevel, maar binnenin zijn ze helemaal niet veranderd, alhoewel het oliepitje onlangs vervangen werd door de electriciteit!

Tekst en foto's:
J. de BOERIO

1. Deze rotsen werden door de erosie afgesleten. Men ziet echter nog duidelijk de gangen die door de christene vluchtelingen in de rots werden uitgehakt.

2. De molenaar, zijn zoon en zijn ezeltje? Neen, de burgemeester en een van zijn schepenen die een bezoek brengen aan hun onderhorigen in een dorp nabij Ankara.

3. Deze foto geeft je een duidelijk beeld van het werk dat de Griekse monniken te Urgüp moesten doen om in de rotsen veilig te zijn.

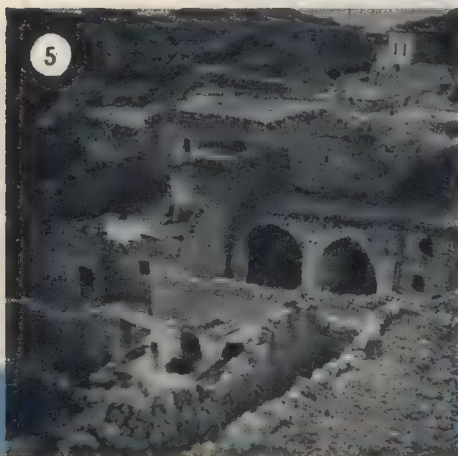
4. De Turkse koeien geven niet veel melk, maar ze geven brandstof. Het mest wordt tegen de zandstenen muur van de woningen gekleefd en zal, gedroogd, dienen om vuur te maken.

5. Een typisch gezicht op de hallucinante dode stad.

6. Urgüp-Yenisheir, dat betekent Urgüp de nieuwe stad. Tegen de flank van de rotsen werden huizen gebouwd. Soms is het geen volledig huis, maar slechts een gevel!

7. En hier zijn de schoorstenen die het ravijn van Göreme domineren. Ze doen denken aan de beelden van de goden met de rode hoeden op het Paaseiland.

8. Dit is hetgeen er nog overblijft van de kathedraal van Urgüp, die in de rots uitgehouwen is. Weer en wind hebben hier hun werk verricht en een gedeelte er van is volledig ingestort.

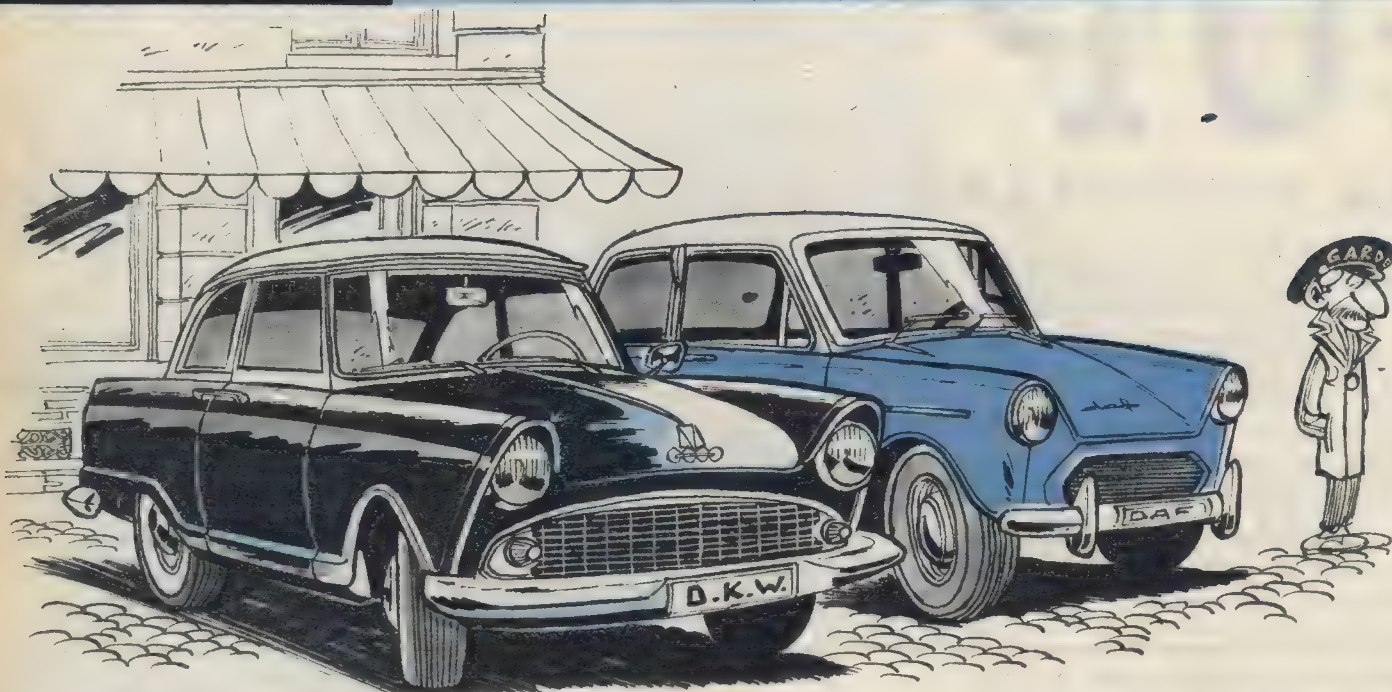

ONS AUTOPRAATJE

OP VERKENNING BIJ DE KLEINE WAGENS

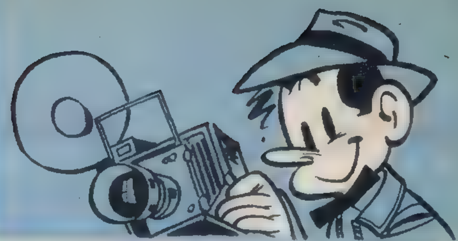

HET ontwerpen van een gans nieuwe kleine wagen betekent een keuze doen tussen alle kwaliteiten — dikwijls onverenigbare — die de ideale ekonomische wagen zou moeten hebben. Deze keuze schijnt bijzonder moeilijk, te oordelen naar de technische varieteit die de kategorie « Kleine wagens » biedt.

De jongste kleine wagens zoals b.v. de Daf 600, NSU Prinz, BMW 700, DKW Junior, Morris/Austin 850, Lloyd Arabella, Ford Anglia, Triumph Herald brengen in hun verscheidenheid een even zo grote diversiteit in de verwezenlijking van de oordeelkundig uitgekozen criteria.

Drie onder hen bezitten de voorwielaandrijving (DKW, Morris/Austin, Lloyd) ; bij drie andere wagens werd de klassieke oplossing toegepast (DAF, Ford, Triumph) en twee hebben de motor achteraan (NSU, BMW). Drie onder hen hebben luchtkoeling (DAF, NSU, BMW) en alle andere hebben waterkoeling. Ik heb zopas meer dan 1.000 km afgelegd aan het stuur van een Morris 850, en het is daarom dat wij de wagen samen gaan ontleden.

...ET BOB BINN

SPELREGELS

VAKJE 5 : Een vreselijke botsing. Je wagen gaat over kop en je moet een beurt wachten.
VAKJE 7: Je slipt. Je verliest daardoor kostbare tijd. Je moet vier vakjes achteruit.
VAKJE 10 : Thans zijn het de rivalen die tegen elkaar botsen en daarom mag je twee vakjes vooruit.
VAKJE 13 : De wagen gaat over kop. Vijf vakjes achteruit.
VAKJE 15 : Op twee wielen de bocht in. Prachtig ! Twee vakjes vooruit !
VAKJE 18 : Je stock-car vliegt in brand. Je moet vijf vakjes achteruit.
VAKJE 21 : Je bent een wiel kwijt en daarom vijf vakjes achteruit.
VAKJE 25 : De wagen gaat uit de baan. Drie vakjes achteruit.
VAKJE 27 : Je drukt het gaspedaal helemaal in en je mag drie vakjes vooruit.
VAKJE 29 : Je auto steekt in de modder. Twee vakjes achteruit.
VAKJE 33 : Je motor is vastgelopen. Je moet een beurt wachten.

1. KEN JE DEZE MERKEN !

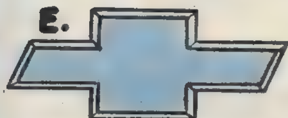
Van welke automerken zijn deze tekens het symbool, of indien je wil van welke merken zijn ze afkomstig ?

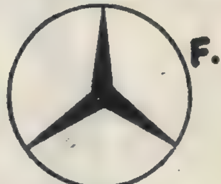
A.

B.

C.

D.

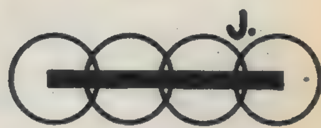
E.

F.

G

H

I.

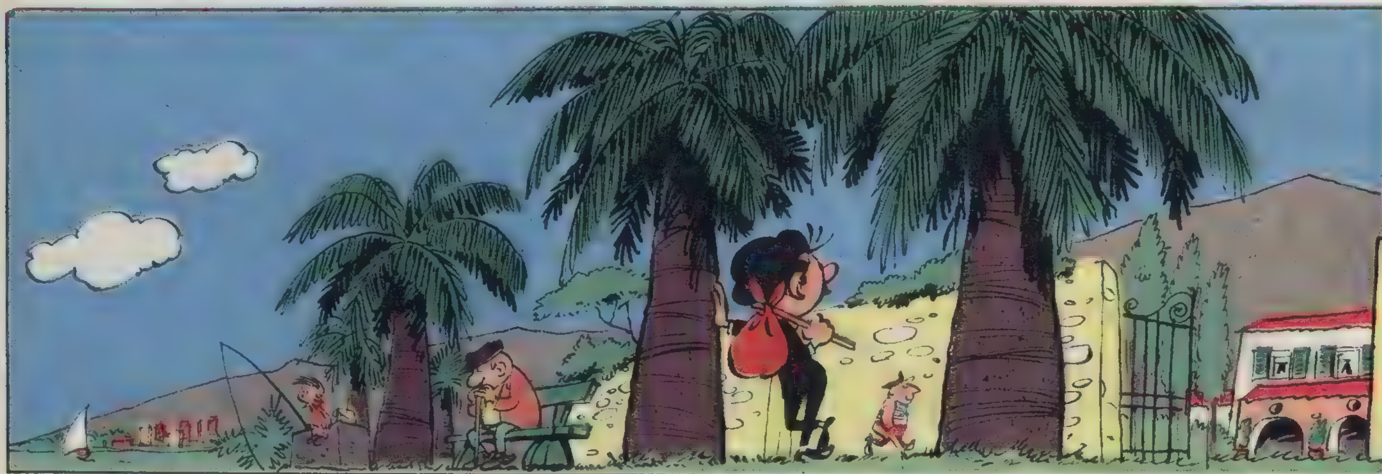
J.

OPLOSSINGEN

1. - a) Citroën. - b) Volkswagen. - c) Renault. d) Ford. - e) Chevrolet. - f) Mercedes. - g) Simca. h) Peugeot. - i) Skoda. - j) D.K.W.

SPAGHETTI

HET MOET AANGENAAM ZIJN IN ZULK EEN PRACHTIG HUIS TE WONEN !...

EN IK HEB GEEN RODE DUIT MEER...IK MOET WERK VINDEN EN EEN DAK BOVEN MIJN HOOFD...

SPAGHETTI!
!?

?
SPAGHETTI! KOZIJN SPAGHETTI

PROSJOETTO! MIJN KOZIJN PROSJOETTO! HET IS ZO LANG GELEDEN DAT WE ELKAAR NOG GEZIEN HEBBEN... SEDERT WE BAMBINI WAREN!
SPAGHETTI,W-W-WAT BEN I-I-IK TEVR-R-REDEN JE WEE-EE-WEER TE ZIENNN !...

WOON JIJ IN DAT HUIS ? JE HEBT HET VER GEBRACHT IN HET LEVEN!
JA, INDER-R-RDAAD!

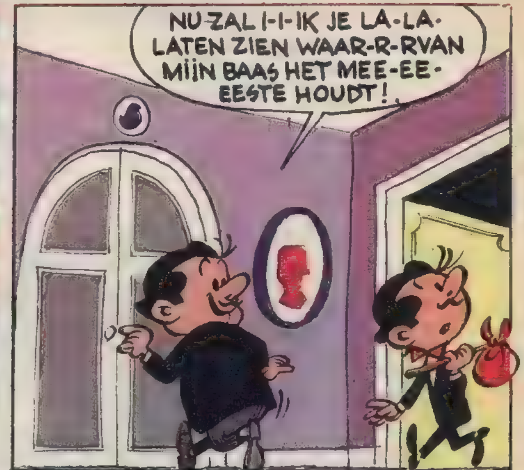

IK WOO-OON DAAR, MA-MA-MAAR HET HUIS I-I-IS NIET V-V-VAN MIJ...IK BEW-W-WAAK HET...KOMMEE !

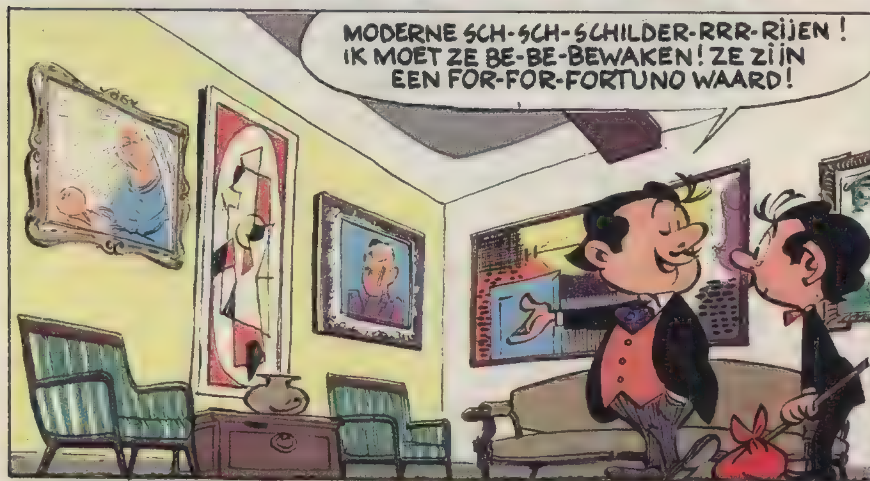

JE STOTTERT NOG ALTIJD EVEN ERG, PROSJOETTO!...
1

Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO * SCENARIO: GOSCINNY

(wordt voortgezet)

ALLE JONGELUI NEMEN DEEL AAN DE STRANDSPELEN 1960

Georganiseerd door de biscuits PAREIN en het jeugdweekblad KUIFJE

Er zijn sensationele prijzen te winnen !
Prettige strandspelen !
Vermakelijke attracties !

Om deel te nemen aan de strandspelen, laat je je 's morgens inschrijven op het podium PAREIN. OPGELET ! Breng de deelnemingsbon van KUIFJE mee, die je onderaan deze bladzijde vindt, en die je uitknipt. Bovendien een verpakking TUC CRACKERS PAREIN. Mocht je geen TUC CRACKERS vinden, dan breng je twee verpakkingen DUO WAFERS PAREIN mee.

ROGER CLAUDE, de sympathieke conferencier ;
BILLY PANAMA, de wereldkampioen van het jojospel;
en BARTHO, de muzikale fantaisiste,
verlenen hun medewerking aan deze spelen !

KALENDER :

10 aug. : Wenduine
11 aug. : Blankenberge
12 aug. : Heist
13 aug. : Duinbergen
16 aug. : St. Idesbald
17 aug. : Koksijde
enz., enz.

EIS STEEDS HET MERK

STRANDSPELEN PAREIN 1960

publiart*

RAADSEL Nr 37

EEN AFGEZONDERD HUIS

Goed nieuws, amateur-detective! Wil je inspecteur worden! Antwoord dan vijftien maal correct op mijn vragen en je krijgt de kaart van inspecteur!

DE weg is donker, verlaten. De schijnwerpers van mijn M.G. priemen door de nacht. Naast mij zit commissaris Baardemakers en rookt stilzwijgend zijn pijp.

Wij keren samen naar de hoofdstad terug, na in de provincie een klein onderzoek geleid te hebben.

Plotseling komt de commissaris in zijn hoekje in beweging. Hij wijst een punt aan, rechts van de weg. Ik bemerk een afgezonderd huis, waarvan de deur wagenwijd openstaat... Het huis is bouwvallig, triestig, de vensterluiken zijn potdicht. Er schuilt iets vreemd-akeligs in deze wijdopenstaande deur, die te midden van het veld door de wind bewogen wordt.

— Eigenaardig... mompelt commissaris Baardemakers. Indien we eens stopten en het huis van dichtbij bekeken...

In feite ruikt hij, net als ik, een mysterie... We stappen uit de wagen. Commissaris Baardemakers doet de ronde van de woning, terwijl ik de gang, die in duisternis gedompeld is, binnenstap.

Om mij te oriënteren ontsteek ik mijn aansteker. Eensklaps maakt zich een schaduw van de muur los. Twee zeer stevige armen trachten mij op de grond te werpen. Ik laat mijn aansteker los en roep :

— Commissaris !... Hulp !...

Mijn kreet wordt half verstikt door een puike rechtse. Ik laat me op de grond vallen, in de hoop dat mijn aanvaller zich over mij zal buigen. Daar ben ik op voorbereid! Ik vermoed meer dan ik het zie dat hij zich inderdaad buigt. Met een sprong richt ik me op en dien hem een kopstoot toe onder de kin, die hem op zijn beurt naar het tapijt zendt.

Hijgend wacht ik een nieuwe aanval af... Maar de stralenbundel van een zaklantaarn verlicht een gestalte die zich opricht. Commissaris Baardemakers staat daar met zijn revolver in de vuist :

— Handen omhoog, zegt hij kortaf.

De onbekende is thans zichtbaar. Het is een man van ongeveer vijftig jaar, gekleed in een fluwelen pak, met de sluwe blik van een boer.

— Ik... ik hield u voor de moordenaar, mompelt hij. Verontschuldig mij...

— De moordenaar? herhaalt commissaris Baardemakers. Wie ben je en wat doe je hier?

— Ik heet Luc Bajart. Mijn hoeve ligt op vijfhonderd meter van hier... Toen ik vanavond per fiets naar huis keerde, zag ik dat de deur van het huis openstond... Dat verbaasde me. Want de oude dame laat zich nooit zien, blijft altijd opgesloten achter haar gordijnen en luiken...

— Welke oude dame? vraag ik op mijn beurt.

— Juffrouw Sestrières. Ze was een beetje gek... Zij leefde alleen, armoedig te midden van haar rijkdom!...

— Zij is dus dood? vraagt commissaris Baardemakers.

— Ja. Ik heb haar levenloos ontdekt op haar bed. In deze kamer.

Wij openen de deur die hij ons aangewezen heeft. De kamer is verlicht door een oude kroonluchter met kristallen hangers. Op het bed ligt een oude vrouw. Commissaris Baardemakers buigt zich over haar: het hart heeft opgehouden te slaan. Ongetwijfeld is zij gestorven van schrik. De kamer is een ware warboel : overal opgestapelde meubels en snuisterijen. Fluwelen overgordijnen verduisteren hermetisch de beide vensters. De enige deur is dichtgestopt met tochtbanden die tot aan de vloer reiken...

De laden zijn opengebroken. Een juwelenkistje is op een tafel achtergelaten, wijdopen, leeg...

— Diefstal is dus zeker de drijfveer, mompelt commissaris Baardemakers. Mijnheer Bajart, je was zopas hier toen wij het huis binnendrongen?

— Ja, ik had nauwelijks het slachtoffer ontdekt. Daar ik gerucht hoorde, ben ik de gang ingeslopen en heb de deur van de kamer terug gesloten... Ik heb gemeend dat de schuldige zich nog in het huis bevond...

— Ongetwijfeld heeft hij de tijd gehad te vluchten voor je komst, verklaart de commissaris.

— Brandde de kroonluchter in de kamer toen je er binnenstapte? vraag ik.

— Ja, antwoordt Bajart. En het is dat zelfs wat me naar de kamer geleid heeft... Ik bevond mij in de donkere gang. Ik bemerkte een flauwe lichtstraal van onder de gesloten deur...

— Jammer dat je te laat gekomen bent, zucht commissaris Baardemakers. De schurk die de misdaad gepleegd heeft, is ongetwijfeld ver...

Ik wijs naar de man :

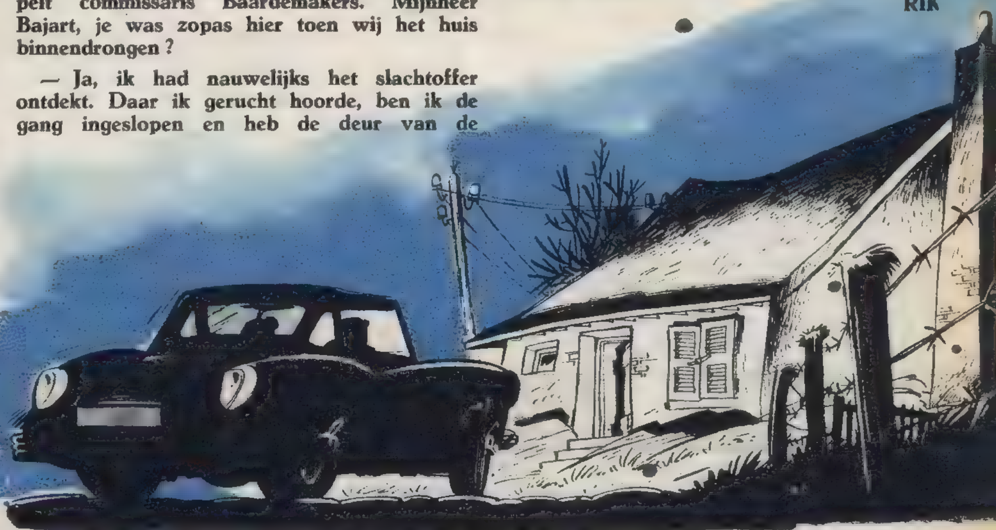
— Hij staat tegenover je, commissaris. Hij is het die de dood van de oude vrouw veroorzaakt heeft en de juwelen ontvreemdde. Toen hij mij hoorde aankomen, heeft hij eerst getracht mij uit de weg te ruimen, vervolgens heeft hij getracht mij te doen geloven dat hij mij voor de moordenaar hield... Maar hij is de énige schuldige. Een klein detail verraadt hem!...

Lezer, neem de handschoen op! Welk is het detail, dat de boer aanklaagt? Indien je scherpzinnig bent, draal dan niet om mij je oplossing te sturen, liefst op een briefkaart.

…unt aldus *amateur-detective* of *hoofdinspecteur* worden.

Veel geluk.

RIK

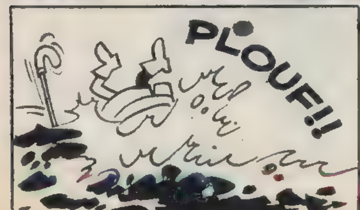
Het standbeelden-eiland

Parein

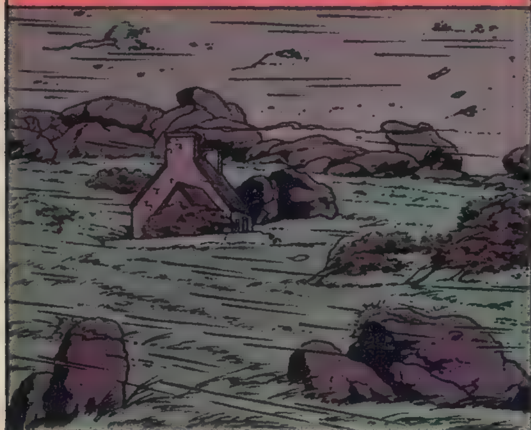

(Wordt voortgezet.)

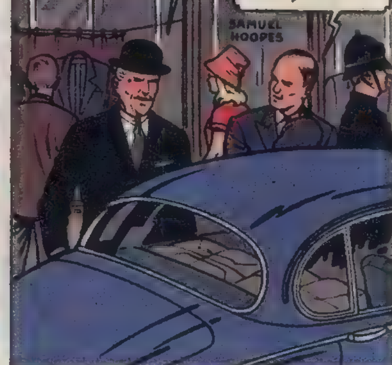
DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Een zware orkaan dreigt los te barsten. Tergaou staat nog steeds in het middelpunt van de belangstelling...

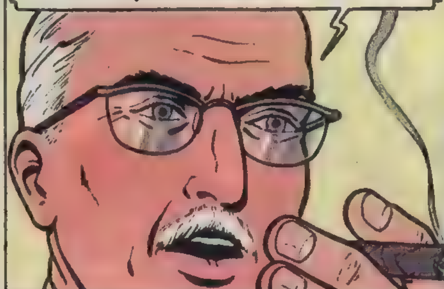

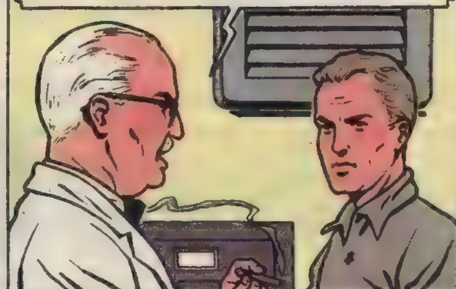

50

(Wordt voortgezet.)

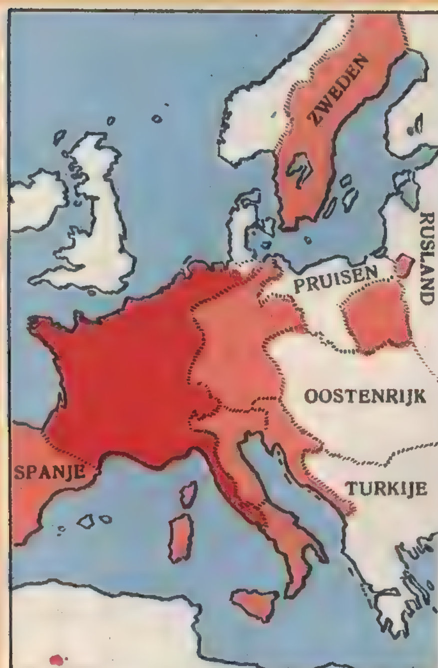
DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

"LAAT ONS WAKEN OVER HET HEIL VAN HET KEIZERRIJK"

IN 1791 had Boy de strofen van een revolutionair lied gekomponeerd, dat begon met de volgende woorden : « Laat ons waken over het heil van het Keizerrijk ! » « Keizerrijk » betekende « Staat », want er was op dat ogenblik geen keizerrijk. Maar wanneer men onder Napoleon dit hymne aanhief, gaf men aan de woorden een nieuwe betekenis ; er werd onder verstaan dat het Franse Keizerrijk en ook de keizerlijke troon dienden verdedigd en beschermd. Dit was wel degelijk wat Napoleon dacht, vooral nu hij een erfgenaam had...

1. — HET FRANSE KEIZERRIJK

IN 1811 strekte het Franse Keizerrijk zich uit van de Elbe tot aan de Tiber, van Denemarken tot Joegoslavie. In het totaal 130 departementen ! De broers van Napoleon regeren : Jozef in Spanje, Jeroom in Westfalen, Lodewijk in Holland. Lodewijk wordt trouwens afgezet en Holland geannexeerd ! Murat, de schoonbroer van de keizer, regeert te Napels. De koning van Zweden, Karel XIII, adopteert als erfprins maarschalk Bernadotte, een zuiderling van zeer nederige afkomst, de enige wiens dynastie zal in stand blijven. Oostenrijk en Pruisen zijn vazallen van Frankrijk. Rusland en Denemarken-Noorwegen zijn bondgenoten. Alleen Engeland houdt het hoofd hoog !...

2. — DE KEIZERLIJKE TROON

ONTSPROTEN aan een liberale revolutie zal Napoleon als een despoot heersen. Gedaan met de vrijheid ! Boeken, dagbladen, toneelstukken, alles werd gecensureerd. Een ontelbare politiemacht, geleid door de « Minister van Politie » Fouché, bespiedde het minste woord, het kleinste gebaar. Zoals in de tijd der « bevelen tot inhechtenisneming » werden de verdachten zonder vonnis in de staatsgevangenissen opgesloten. De keizer besliste over alles.

3. — HET ONDERWIJS

IN 1808 had Napoleon de Universiteit van Frankrijk gesticht, een soort ministerie van Openbaar Onderwijs, die de Fakulteiten en de Lycea kontroleerde. In de lycea moesten de leerlingen, in uniform, opstaan en zich naar hun klas begeven op de tonen van de klaroen en militair tromgeroffel. Kursussen, huiswerk, lessen, boeken, alles was er op gericht de « exploten en de deugden van de keizer en de verknochtheid aan het keizerrijk » op te hemelen.

4. — DE KERK

NAPOLEON interpreteerde het Concordaat op zijn manier. Hij legde het er op aan van « zijn » bisschoppen « geestelijke prefekten » te maken. Hij had een ernstig konflikt met Paus Pius VII, wiens Staten hij in 1809 in beslag nam en die hij deed aanhouden en gevangen houden te Fontainebleau. Hij legde de clerus een « keizerlijke catechismus » op, waarin de kinderen leerden dat hun plichten tegenover de keizer waren » de liefde, de eerbied, de gehoorzaamheid, de militaire dienstplicht en de betaling der belastingen » en ook dat wanneer zij aan deze plichten tekort schoten « zij het bevel van God weerstreefden en daardoor de eeuwige verdoemenis verdienden » !

5. — HET LEGER

OM te waken over het heil van het Keizerrijk volstond het niet de keizerlijke cultus op te leggen. Eerst en vooral diende een geweldig leger op de been gehouden te worden. Napoleon voert de inschrijving voor de krijgsdienst in, dat wil zeggen, de loting waardoor praktisch de ganse jeugd aan hem overgeleverd wordt. Hij mobiliseerde aldus méér dan een miljoen mannen ! Vele jonge mannen zullen weigeren zich te laten inschrijven in de legers van de « Menseneter » en zullen hun toevlucht zoeken in het maquis.

(Wordt voortgezet.)

DE VIER HEEMSKINDEREN UIT...
BENEDEN-LEEUWEN IN GELDERLAND

SIERLIJKE PONY'S EN VROLIJKE MUZIEK

ER draven 24 pony's op een hoge dijk. Kittige paardjes met glanzend geborstelde pels en ogen die trots de wereld inkijken. Op hun ruggen tronen amazones en ruiters, voor wie het leven erg opwindend is, een speeltuin, waar grote mensen jaloers op worden. De jongste paardrijder is zeven, de oudste elf jaar. Zij vormen met hun vierentwintigen en nog zeven leerlingen de ponyruiterclub van het rustieke dorp Beneden-Leeuwen, een plaatsje verborgen in het boomgaarden-gedeelte van Gelderland, tussen de Maas en de Waal. Onder de mooie naam « De vier Heemskinderen » heeft de nu ongeveer drie jaar bestaande club een grote bekendheid gekregen. Niet alleen door de hartveroverende vriendschap tussen de leuke pony's en hun meesters, maar meer nog omdat de club muziek maakt te paard als een echte harmonie!

De liefde voor het dier is kinderen eigen. Zij vinden honden en katten geen lastige wezens, maar speelkameraden, die tegen een grapje kunnen en nooit huichelen. Met paarden is het wat anders. Zij zijn te groot om er als gelijke mee om te gaan, behalve dan de allerkleinste. Daarom was het idee van de grijze pastoor van Beneden-Leeuwen zo geniaal. Hij had altijd graag boer of paardrijder willen worden en kon urenlang praten over zijn favorieten, de dieren. Omdat de pastoor ook met de jongeren in zijn dorp op goede voet stond, zon hij op een middel die twee bij elkaar te brengen. Maar hoe zou dat moeten gebeuren? Jan Scheeren, een rijzige inwoner van Beneden-Leeuwen, werd in het « komplot » betrokken en toen ontstond het plan een ponyclub op te richten voor jongens en meisjes niet ouder dan 11 à 12 jaar. Natuurlijk meldden zich genoeg liefhebbers. Het grote probleem was hoe aan speelmateriaal te komen. « Ik heb veel voor mijn kind over », zeiden de meeste vaders, « maar een pony is een duur stukje speelgoed! » Gelukkig waren er in het dorp sympathieke fruitkwekers, die een paar pony's wilden missen en nadat het eerste paard over de dam stapte, volgde de rest vanzelf. De ouders, die de kinderen van de buren zo fier in het zadel zagen zitten, bezweken voor de smachtende ogen van hun eigen zoon of dochter en de club groeide verrassend snel. De benjamin was Egbert Bosch, een knaapje van... vier jaar, dat op de kleinste pony van de streek — één meter en negen centimeter hoog — zijn prachtig avontuur beleefde.

Verstandhouding tussen paard en ruiter

Na schooltijd en in de vacantie leerden de leden van « De vier Heemskinderen » hun paardjes berijden en verzorgen. Dat laatste kostte geen hoofdbrekens, want iedereen wilde graag verantwoordelijk zijn voor de ranke dieren, die zich om hun comfort nauwelijks bekommeren. Hun drie-dubbele « bontmantel » beschermt ze voldoende tegen de grillen van het Nederlandse klimaat en het liefst

blijven ze het hele jaar buiten de stal. Maar het mennen bleek minder eenvoudig. Zoals er slechte automobilisten en fietsers zijn, zo is het voor sommigen erg moeilijk een paard goed te leiden. « Men ziet het direkt aan de « zit », legt Jan Scheeren uit, « en wat ook belangrijk is : heeft de ruiter angst? Voelt hij zich niet op zijn gemak op die wiebelende rug, dat reageert het paard onmiddellijk. Eigenwijs gaat het zijn eigen baas spelen, blijft op onverwachte momenten stokstijf staan, wil niet meer in de draf, kortom : wordt onhandelbaar. Maar merkt de pony, dat de jongen of het meisje zelfzeker de teugels houdt en gehoorzaamd wil worden, dan is er geen sprake van tegenwerking. Dan groeit er een sfeer van verstandhouding tussen kind en dier en hoef je er niet meer naar om te kijken. »

Pas als het zo ver is, als paard en ruiter elkaar begrijpen, kunnen we aan muziek gaan denken, vertelt Jan Scheeren verder. Het bespelen van een instrument is werkelijk geen simpele zaak, vooral niet als je geen vaste grond onder de voeten hebt. Maar in Beneden-Leeuwen is het gelukt. Dagenlang werd er geoefend met trommels en trompetten. De koeien en varkens, die tussen de boomgaarden aan een rustig leven gewend waren, zochten verstoord een stil plekje op, als « De vier Heemskinderen » repeteerden.

Maar na een paar maanden raakten zij er aan gewend en stilaan begonnen ze hun oren te spitsen. Er kwam melodie in de driftige uithalen der bazuinen en de straffe trommelslagen, waarmee de ponyclub haar tochten opvrolijkte.

Toen het zover was, werd het de hoogste tijd passende costumes te bedenken voor de bereden muzikanten. De ouders leefden inmiddels al zo mee met het sportieve plezier van hun kinderen, dat zij deze kosten geen bezwaar meer vonden. Als officieel tenue bedacht men een helblauw jasje met gouden tressen, een wit overhemd met gele das, zwarte rijbroek, laarsjes en witte handschoenen. En het mooiste van alles waren de imposante petten met het embleem van de vier Heemskinderen er in genaaid, die de ruitertjes parmantig opzetten als zij te paard gingen.

De mooiste dag van zijn leven

De vermaardheid van de benijde club in het dorpje bij de Waal strekte zich spoedig tot ver buiten de provincie uit. Want nadat « De vier Heemskinderen » hun paarden en muziekinstrumenten beheersten, bereikten hen vele uitnodigingen om feestelijke gebeurtenissen te komen opluisteren. Opwindende dagen voor de jeugd uit Beneden-Leeuwen én voor de pony's, die zich langzamerhand heel belangrijk gingen voelen.

De eerste keer, dat de club optrad, was ter gelegenheid van het 25-jarig priesterfeest van de pastoor. Ontroerd zag de parochieherder de optocht voorbijtrekken, de pony's en kinderen, die elkaar hadden gevonden. Het was de mooiste dag van zijn leven! Dit optreden werd gevolgd door andere. Zoals bijvoorbeeld bij het zilveren priesterjubileum van monseigneur Bekkers in Den Bosch en het vorig jaar op de verjaardag van koningin Juliana. De vorstin keek opgetogen naar de paardjes en hun kleine berijders, die voor haar defileerden.

Een enkele keer hebben ze ook aan officiële draverijen mogen mee doen. Wat een sensatie! Er kwamen echte sulky's aan te pas en iedereen stond verbaasd over de snelheid, waarmee de meesten der « Heemskinderen » over de baan schoten. De secretaris van de club, de heer Van der Zanden, vertelt ons dit met glanzende ogen. Hij heeft drie kinderen, die bijna iedere dag met enthousiaste verhalen van hun oefentochten terugkeren. Zo iets werkt aanstekelijk.

En natuurlijk zijn er een of twee keer in de week de bijeenkomsten in de Blokhut, waar belangrijke zaken aan de orde komen. Vol spanning luisteren de leden naar de lang verwachte mededeling, dat bij een van hen een veulentje op komst is. De gelukkige eigenaar wordt door de hele club bezocht, waarbij het een goede gewoonte is een energieke aanval te doen op de stapels beschuiten met muisjes en de emmers met limonade.

De wijde wereld in

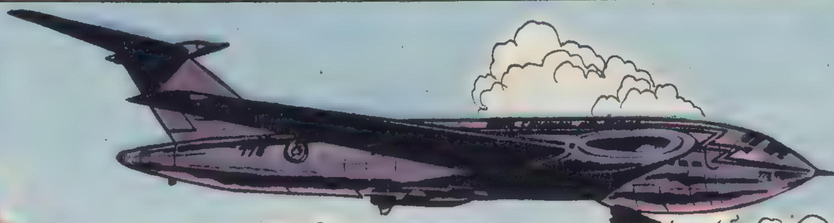
De volgende avond in de blokhut zijn er muzieklessen of theorie paardrijden, maar dan komt plotseling een gewichtig plan op tafel: een reis naar Amsterdam en een optreden in het grote Olympische Stadion. De paarden zullen in twee wagens vervoerd worden, de jongens en meisjes gaan met de bus. Een paar verzorgsters rijden mee, o.a. om de kleinste ruiters te helpen bij het aantrekken van hun pakjes. Het wordt een fantastische dag in Amsterdam. Alleen schrikt men wel als bij een race met sulky's een van de pony's op hol slaat. Het publiek heeft er geen erg in en het ruitertje zelf waarschijnlijk ook niet. Maar enkele bezorgde ouders, die zulke dingen direkt zien, snellen toe en brengen het dier tot stilstand. Ongelukken zijn er niet gebeurd. In de meer dan drie jaar, dat de club nu al bestaat, is maar een keer iets van dien aard voorgevallen. Een jongen brak zijn arm, toen hij uit het zadel viel. Op de grote trektochten door Brabant en Gelderland, wanneer stevige afstanden worden afgelegd, verloopt alles prima. Men overnacht in

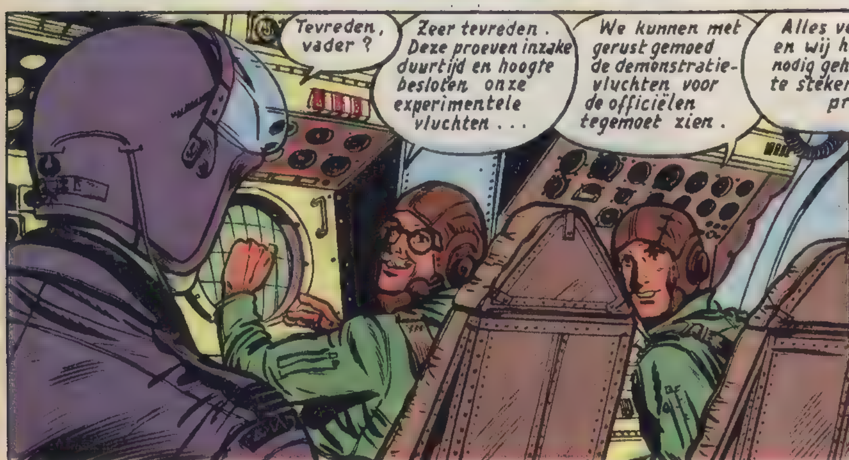
(*Vervolg op blz. 46*)

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

WAAGSTUK

door
A.WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door Ref

IN HET HOL V

VIJFTIENDE HOOFDSTUK :

HET EINDE VAN EEN NACHTMERRIE

ALLES verliep normaal... Zodra hij de handle had neergedrukt hoorde Jimmy Moralt roepen dat de deur goed opengleed. De Amerikaan voegde zich bij de anderen en het quartet liep vlug in de richting van het souterrain waar de electrische centrale was. Siegfried liep voorop, geflankeerd door de twee geheimagenten, Berg volgde op een paar meters afstand.

In de gangen was er geen schildwacht te bespeuren. De orders die Siegfried door de microfoon had gegeven waren dus zonder meer uitgevoerd. Alle soldaten waren in hun respectievelijke kwartieren geconsigneerd, terwijl de enkele technici en andere employees die zij tegenkwamen, hen uitdrukkingloos aanstaarden als gevangenen wier nieuwsgierigheid al lang is botgeslepen.

Voordat zij Blok 1 bereikten, sloegen zij linksaf en kwamen voor een gepantserde deur, die gewoonlijk door een schildwacht werd bewaakt.

— Kan je die deur openen ? vroeg Jimmy ongerust.

— Natuurlijk, fluisterde Siegfried.

Met zijn vingers tastte hij over het ruwe beton langs de rechter deurpost en drukte tweemaal op een bijna onzichtbaar knopje. De stalen plaat gleed met een afschuwelijk geknars opzij.

— We komen nu in de verboden zone, zei Siegfried zonder zijn stem te verheffen, het is mogelijk dat mijn order de soldaten die in dit gedeelte de wacht houden niet heeft bereikt. Wat er ook gebeurt, laat mij praten en kom niet tussenbeide.

De schuifdeur gaf toegang tot een verlichte gang waarvan de vloer uit twee roltapijten bestond die in tegenovergestelde richtingen liepen. Het groepje nam plaats op een van de rollende trottoirs die hen snel tot vlak bij de generatoren-hall bracht. In tegenstelling met hetgeen Siegfried vreesde, hadden ook hier de wachten zich volgens zijn order teruggetrokken.

Toen de vier mannen van het roltapijt afstapten, kwamen zij eerst door een contrôlekamer, beroofd van haar gebruikelijke schildwacht. Voor de enorme gesloten deur die zij aan het einde van de aangrenzende gang konden zien, stonden volgens het bevel dat Siegfried had gegeven, de technici die belast waren met de contrôle en het onderhoud van de machines. Het groepje bestond uit een zevental mannen die onder elkaar fluisterden. Bij het zien van Schmidts luitenant, onderbraken zij hun conversatie en keken Siegfried en zijn gevolg afwachtend aan.

— Pas op, fluisterde Jimmy Siegfried in het oor, ik heb je in de gaten, één dubbelzinnig woord of beweging en je bent er geweest...

De Duitser reageerde niet.

— Ook ik heb mijn schepen achter mij verbrand. Indien jullie mislukken zal ik ook moeten boeten, want Schmidt zon mij nooit vergeven dat ik jullie heb geholpen...

Gevolgd door de twee geheimagenten, die de loop van hun machinegeweren naar de grond hielden gericht, stapte Siegfried koelbloedig op het groepje technici af.

— Doe die deur open en blijf buiten, snauwde hij. Ik geloof dat ik weet waar de spion zijn bommen heeft gelegd. Het zijn tijdbommen. In principe moeten zij pas over een tiental minuten ontploffen, maar ik ben liever voorzichtig, het zou de eerste keer niet zijn dat zo'n mechaniek in de war loopt.

Een van de technici maakte de deur open en voegde zich dan weer vlug bij de anderen die al een paar passen achteruit naar de controlekamer waren gelopen. Over zijn schouder heen wierp Siegfried hen een blik toe waarin weemoed en ook verachting lag en stapte toen de reusachtige grote hall binnen. Hier stonden de generatoren wier electrische energie de hele bunker in leven hield. Hij had nog geen drie stappen in de richting van de machines gedaan of Jimmy riep hem terug :

— Het is onnodig verder te gaan. Moralt zal de rest wel doen.

Met nauwkeurige bewegingen, nam de Bundeskriminalamt-agent z'n chronometer uit de zak en bekeek hem aandachtig. De chronometer had op zichzelf niets merkwaardigs, maar Jimmy en Berg wisten sinds een twintigtal minuten dat dit kleine ding een duivelse kracht bezat. Een soort van deegballetje, samengesteld uit R.D.X (1), was met het buitenste kastje van de chronometer verbonden door middel van twee dunne zilveren draadjes die de naden van de leren armband voorstelden. In het horloge zelf, laadde een electrisch systeem, met behulp van het slingertje, al sinds een paar uur de microscopische accumulator die om precies negen uur acht en dertig het vonkje aan de springstoflading zou doorgeven. De kracht van R.D.X. is zo groot, dat er maar een paar gram van nodig is om een groot passagiersvliegtuig in de lucht te blazen.

De dosis die Moralt bij zich had zou de generator-hall zo volkomen vernietigen, dat een aardbeving ernaast op kinderspel zou lijken. De Duitser liep naar het midden van de hall waar hij door zijn makkers niet meer gezien kon worden. Een paar seconden gingen in beklemde stilte voorbij. Toen de geheime agent weer verscheen, had hij zijn chronometer niet meer.

— We hebben ongeveer negen minuten, er is dus geen onmiddellijk gevaar, laten we gaan !

Siegfried ging het eerst naar buiten, Berg en beide geheimagenten volgden in zijn voetspoor. Aan het einde van de gang, zagen de technici van de machinehall hen aankomen. Zij verroerden zich niet en leken wel versteend te zijn.

— We hebben maar één bom gevonden, vertelde Siegfried hen met bezorgde stem, we hebben die natuurlijk gedemonteerd. Jammer genoeg, hebben wij de hand niet op de andere lading springstof kunnen leggen, deze kan ieder ogenblik ontploffen. Niets aan te doen ! Het had te gevaarlijk geweest nog langer binnen te blijven. Daar wij de ontploffing niet kunnen vermijden, moeten we er voor zorgen dat ze geen slachtoffers kan maken. Het is absoluut verboden, voor wie dan ook, om vóór morgenochtend de electrische centrale binnen te gaan. Indien de

Siegfried liep naar het midden van de hall...

AN DE LEEUW

Daar hij verbazend op Professor von Goettge lijkt, neemt Jimmy Stone, van de F.B.I., diens plaats in. Voor zijn missie begint, wordt hij gekidnapt door een clandestiene neo-nazistische organisatie, gevestigd in een enorme bunker in Karinthie. Samen met de fysicus Erwin Berg en Otto Moralt zal hij proberen te ontvluchten...

ontploffing plaats heeft, gebruiken wij voor een paar uur de electrische stroom van de stad, die de buitenste zone van de bunker van energie voorziet en morgenochtend maken wij wat er te maken valt. Jullie mogen hier niet blijven, ga allemaal naar de recreatiezaal van Blok 2 en wacht mijn orders af.

— En nu, zei Jimmy, zodra de technici waren verdwenen, mogen we hier niet blijven staan. Breng ons langs de kortste weg naar de ingangstunnel, waar je mij de avond van mijn ontvoering hebt doorgereden.

De Duitser keek op zijn polshorloge :

— Nu hebben wij nog precies zeven en een halve minuut. Het is genoeg maar ook geen haar te veel.

Het duurde zes minuten voor het quartet de ingangstunnel bereikte, onderweg hadden Jimmy en Moralt hun militaire plunje uitgedaan. Ze volgden Berg en Siegfried. De schildwachten die de luitenant van Schmidt zagen, gingen in de houding staan. Stone was niet verwonderd ze daar te zien. Hij had van zijn collega vernomen dat deze bijzonder gevaarlijke zone, over een bijna complete autonomie beschikte. De soldaten en het personeel van dit gedeelte, kregen hun orders direct van de baas. Zij waren trouwens door een speciale telefoonlijn met het bureau van Schmidt verbonden. Siegfried had het te gewaagd gevonden deze lijn te gebruiken...

Zonder te aarzelen, ging Siegfried naar de schildwacht die links stond en zei :

— Doe onmiddellijk open. Speciale opdracht.

De schildwacht aarzelde. Stone die dit zag, wisselde een blik met Moralt.

Zouden ze nu toch moeten vechten om de laatste hindernis die hen van de vrijheid scheidde, te overwinnen? Instinctief klemde de wijsvinger van de Amerikaan zich om de trekker van het pistool dat hij in zijn zak verborg.

Indien Siegfried ook maar even had gedaan alsof hij stilstond of op een antwoord wachtte, zou de soldaat hem zeker om bevestiging hebben gevraagd. Misschien zou hij gezegd hebben, dat hij enkel en alleen van de baas zelf bevelen had te ontvangen. Siegfried zag het gevaar in en maakte de fout niet zijn pas te vertragen. Als iemand die gewend is gehoorzaamd te worden, keek hij niet naar de schildwacht om en liep regelrecht naar de loods waar zes voertuigen altijd klaar stonden. Jimmy, Moralt en Berg volgden hem.

Door een hoofdbeweging gaf hij hen het teken in de eerste wagen te stappen. Zelf ging hij achter het stuur zitten, draaide de contactsleutel om en liet de motor warmlopen. Een ogenblik later reed hij stapvoets tot op een tiental meter van de stalen deur. De schildwacht had zich nog altijd niet verroerd.

Siegfried deed het venstertje omlaag en brulde :

— Nou, waar wacht je op? Ik zei je ONMIDDELLIJK open te doen!

Het werd de arme man te machtig, met gebogen hoofd rende hij naar de cabine vanwaar men de reusachtige, zware deur in beweging bracht. Zodra zij begon open te glijden, ontkoppelde Siegfried en hield zich in eerste versnelling, klaar om vooruit te springen.

Het deur was reeds half open, toen het onvoorziene gebeurde. Door ontelbare echo's weergegeven, begonnen de alarmseinen te loeien. De schildwacht werd doodsbleek, hij wierp Siegfried een radeloze blik toe, rende

Hij duwde op het gaspedaal en koppelde tegelijkertijd in..

weer uit zijn hokje, en gooide zich met uitgestrekte armen voor de wagen alsof hij hem wou tegenhouden.

Siegfried bromde een vloek. De handen om het stuur geklemd duwde hij op de accelerator en koppelde tegelijkertijd in. Als een kogel vloog de reusachtige wagen vooruit. Jimmy zag de hopeloze pantomime van de schildwacht. In afwachting van de schok, hield hij zich stokstijf, maar op het ogenblik dat de autokap hem ging raken, maakte hij een sprong die hem het leven redde...

— Duik! gilde Moralt, zijn stem schor van angst, hij schiet ons neer!

Zijn woorden waren nog niet koud of een salvo knetterde door de nacht. Behalve Siegfried, bukten allen zich in de auto instinctief. Het alarm was echter van korte duur. Iets had de schildwacht er van weerhouden een tweede keer te schieten. Een geweldig gedreun, gepaard met een dof gerommel welde als uit de schoot van de aarde op en deed de grond onder de wielen van de auto beven...

Jimmy wendde zich tot Moralt en fluisterde :

— Dit keer geloof ik dat wij aan het einde van onze moeilijkheden zijn gekomen.

★

Zes weken later, in een restaurant van New York waren Jimmy Stone, commissaris Higgins, Dr Berg en professor von Goettge voor een feestdiner bijeengekomen.

Naturlijk moest Jimmy bij deze gelegenheid nog eens zijn ongelooflijk avontuur vertellen

— Het was Rudolf Schmidt zelf die het alarm gaf, zei hij aan het einde van zijn relaas. Het was hem gelukt de pleister los te krijgen door zijn mond tot bloedens toe, tegen de rand van zijn lessenaar te wrijven. Daarna, sleepte hij zich tot aan de telefoon. Wij hadden het alarmsysteem van zijn bureau vernietigd, maar er waren nog vele andere alarmschellen in de bunker... De rest weten jullie. Alles ging verder als van een leien dakje. De politieeenheden hadden maar een paar uur nodig om de bunker, door de vernietiging van de electrische centrale weerloos gemaakt, in te nemen. Toen hij begreep dat alles verloren was, heeft Schmidt zich een kogel door het hoofd geschoten. Siegfried zal het er goed af brengen. Zonder zijn tussenkomst, zouden professor Berg en ik nu zeker dood zijn.

— Absoluut fantastisch, bromde Heinz von Goettge, ik geloof mijn eigen oren niet.

— Ik heb nog nooit zo'n ongelooflijk verhaal gehoord, voegde commissaris Higgins er aan toe. Maar ik geloof dat onze vriend Stone er maar wat van maakt om zichzelf een pluim op de hoed te steken!

Jimmy haalde de schouders op en wendde zich tot Berg.

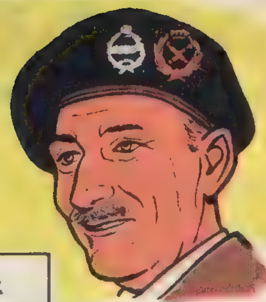
— Het publiek doet vanavond niet mee, zei hij lachend, laten we dan maar de waarheid zeggen... Eigenlijk was het een heerlijk uitstapje. We zullen nog lang met weemoed aan het paradijs van Schmidt denken...

(1) Cyclotri-Methyleen-trinitramine.

EINDE

DE DUBBELGANGER VAN MONTGOMERY

SCENARIO: Y. DUVAL
TEKENINGEN: J.L. FERNAN

OP 1 MEI 1944, IN HET BUREAU VAN DE BRITSE LEGERSTAF, TE LEICESTER . .

LET TOCH OP, CLIFTON! DEZE OPTELLING IS NIET JUIST . . . .

EXCUSEER, COMMANDANT . . . IK BEN EEN TONEELSPELER, GEEN BOEKHOUDER.

VIER JAAR GELEDEN NAM IK DIENST OM OP HET PLATTELAND TONEEL TE SPELEN . . . EN MEN HEEFT VAN MIJ EEN PENNINGMEESTER GEMAAKT!

HET OORLOGSDEPARTEMENT HEEFT ER VERSTAND VAN IEMANDS TALENTEN TE GEBRUIKEN, MIJN WAARDE!

DIEZELFDE AVOND, WANNEER HIJ NA ZIJN DAGTAAK HUISWAARTS KEERT . . . .

DAT IS BUITENGEWOON . . . .

DAT IS DE GEDROOMDE MAN VOOR ONZE ZAAK . . .

DIE HOUDING, DIE HOEKIGE MANIER VAN GAAN . . NET WAT WIJ ZOEKEN! . . . .

M.E. CLIFTON JAMES . . . DAT MOET IK NOTEREN! . . .

EN ENKELE UREN LATER . . . .

HEREN, IK HEB DE MAN ONTDEKT DIE WIJ NODIG HEBBEN OM DE REUZEZET DIE WIJ GEPLAND HADDEN TE DOEN SLAGEN!

EN DE VOLGENDE DAG . . . .

DRRRRING . . .

LUITENANT JAMES, LONDEN VRAAGT U AAN DE TELEFOON. HET IS KOLONEL DAVID NIVEN VAN DE KINEMATOGRAFISCHE DIENST VAN HET LEGER . . .

EEN VERLOF VAN ACHT DAGEN? IN LONDEN EEN PROEF KOMEN DRAAIEN? . . . MET GENOEGEN, KOLONEL!

DAVID NIVEN?...
DE FILM VEDETTE UIT HOLLYWOOD?
DITMAAL LAP IK DE CIJFERS AAN MIJN LAARS ! DE ROEM ROEPT MIJ !

EN DE VOLGENDE DAG KWAM LUITENANT JAMES TE LONDEN TOE, IN GEZELSCHAP VAN ZIJN VROUW.

WACHT HIER OP DE BANK, HET ZAL WAARSCHIJNLIJK NIET LANG DUREN.

MEN VERWACHT U ... KOLONEL NIVEN HEEFT ME GEVRAAGD U BIJ KOLONEL LESTER TE BRENGEN.

ENKELE OGENBLIKKEN NADIEN...
GELIEVE MIJ TE VERONTSCHULDIGEN... HET IS GEENSZINS OM EEN FILM TE DRAAIEN DAT WIJ U ONTBODEN HEBBEN ...

U KENT ONGETWIJFELD GENERAAL MONTGOMERY ?
VAN NAAM ! ... EL ALAMEIN, DE "RATTEN" DER WOESTIJN .....

HEEFT MEN U NOOIT GEZEGD DAT U OP HEM GELIJKT ?
JA, SOMS WEL .... VRIENDEN, MIJN WERKVROUW ...

IK BEHOOR TOT DE MILITAIRE VEILIGHEIDSDIENST... WILT U ONS HELPEN OM DE OORLOG TE WINNEN, OM DUIZENDEN MENSENLEVENS TE REDDEN ?
JAWEL, MAAR DENKT U DAT....

INDIEN HITLER IN DE MENING VERKEERT DAT MONTGOMERY ZICH VER VAN HET WARE AANVALSPUNT BEVINDT, ZAL HIJ ZIJN TROEPEN TERUGTREKKEN ! VOOR IEDEREEN MOET U VAN VANDAAG AF MONTGOMERY WORDEN.

IK ZAL DAT NOOIT KUNNEN ...
JAWEL. MAAK U GEEN ZORGEN. U BLIJFT HIER LOGEREN EN IK ZAL U OEFENEN OM UW ROL TE SPELEN.
2

MAAR ... MIJN VROUW WACHT BENEDEN !
IK GEEF U EEN UUR OM HAAR WEG TE STUREN. VERTEL HAAR GELIJK WAT, BEHALVE DE WAARHEID !

EN EVEN NADIEN . . .

DIE FILM NEEMT AL MIJN TIJD IN BESLAG GEDURENDE EEN MAAND IK ZAL VERPLICHT ZIJN VEEL OP REIS TE GAAN

BELOOF ME DIKWIJLS TE SCHRIJVEN . . . .

VERDUIVELD ! IN WELK WESPENNEST HEB IK MIJ GESTOKEN !

DE VOLGENDE MORGEN . . .

GOED GESLAPEN ?

GEEN OOG DICHTGEDAAN IK HEB DE GANSE NACHT UW NOTA'S INGESTUDEERD

IK WEET DAT MONTY VEGETARIËR IS, DAT HIJ ALTIJD EEN BIJBEL EN EEN HORLOGEKETTING BIJ ZICH DRAAGT, DAT HIJ GEEN SUIKER IN ZIJN PORRIDGE DOET . . . .

. . . EN DAT HIJ NOOIT ROOKT !

ENKELE DAGEN LATER . . .

OM BETER IN DE HUID VAN HET PERSONAGE TE KUNNEN TREDEN, GAAT U MONTY BIJ DE LEGEROEFENINGEN OBSERVEREN . . .

EN AAN EEN KUST, WAAR LANDINGSOEFENINGEN GEHOUDEN WORDEN . . .

GOED . . . IK NOTEER AL ZIJN GEBAREN. MAAR ZIJN STEM ? IK ZOU HEM MOETEN HOREN PRATEN . . .

DAT IS ONMOGELIJK, VRIEND !

VOLG ME, LUITENANT. IK WIL U ONDER VIER OGEN SPREKEN . . .

DEZE GELIJKENIS IS WERKELIJK ONGELOOFLIJK ! BUITENGEWOON !

TIEN MINUTEN LATER . . . .

VEEL GELUK, LUITENANT ! IK BEN ER VAN OVERTUIGD DAT ALLES IN ORDE KOMT !

DANK U, GENERAAL IK ZAL MIJN UITERSTE BEST DOEN MIJN TAAK TOT EEN GOED EINDE TE BRENGEN . . .

EN . . . U KRIJGT DE BEZOLDIGING TOEGEKEND AAN UW NIEUWE GRAAD . . .

3

ENKELE DAGEN LATER NEEMT CLIFTON JAMES OFFICIEEL DE PLAATS IN VAN GENERAAL MONTGOMERY.

PRACHTIG ! GOED GESLAAGD ! VOORUIT, WE VERTREKKEN !

IK HOOP DAT IK NIET LUCHTZIEK WORD . . .

ALDUS VERZEKERDE DE LANDING IN NORMANDIË DANK ZIJ EEN ONBEKENDE TONEELSPELER, DE OVERWINNING DER GEALLIEERDEN OP DE LEGERS DER AS-MOGENDHEDEN.

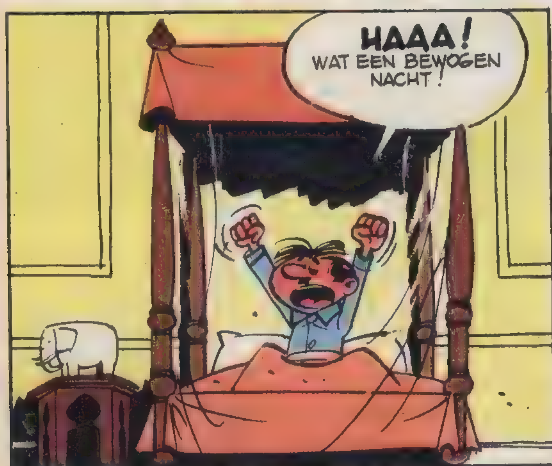
EINDE

SCENARIO: DUVAL
TEKENINGEN: FERNAN

Volgende week : PIERRE DE COUBERTIN

PECHVOGEL

HAAA! WAT EEN BEWOGEN NACHT!

HALLO PECHVOGEL!

HELLO SAMMY!!
WAAR GA JE NAARTOE IN DIE UITRUSTING?

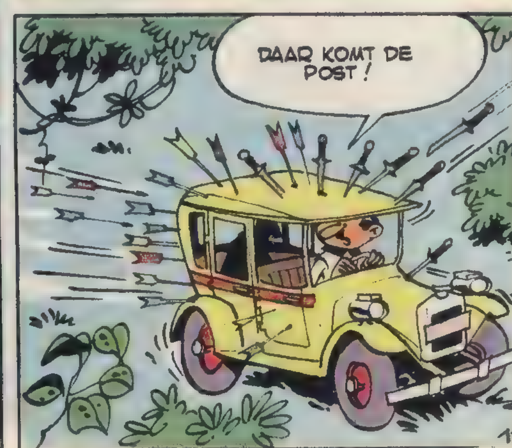

IK GA TAIGER JAGEN OF COURSE, GEEF MAAI EEN OLIFANT!
GEEN KWESTIE VAN! HET IS VEEL TE GEVAARLIJK! DE GROENE TIJGERS ZIJN TOT ALLES IN STAAT!

EN IK GEEF JE GEEN OLIFANT OM DE JUNGLE IN TE TREKKEN!
HO... WEL, DAN VIND EEN ANDER RAITUIG!

NEEM DE TAXI!
NEEN!!

JE HEBT NOT HET RIGHT EEN KLIENT TE WAIGEREN!

EN NIET LANG NADIEN.

DAAR KOMT DE POST!

EN DE GROENE TIJGER

Tijdens de nacht ontvingen Pechvogel en Miss Thompson dreigbrieven van de sekte van de Groene Tijgers...

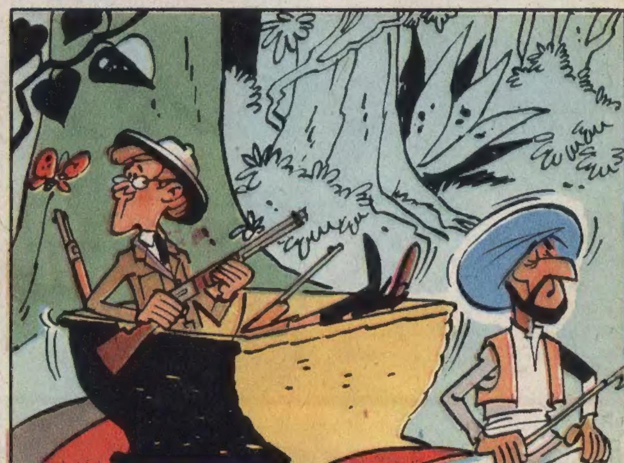

nieuws... nieu

SIERLIJKE PONY'S EN VROLIJKE MUZIEK

(Vervolg van blz. 35)

boerderijen en trekt bij het krieken van de dag weer een stukje verder de wijde wereld in. Met muziek en stralend humeur!

De club wordt bewonderd door tallozen, die nog nooit op een paard hebben gereden, laat staan met een trommel of een trompet. Een elfjarig meisje uit Arnhem schreef, dat ze dolveel van pony's hield en ook zo graag lid wilde worden. Ze zou als er lessen waren met de fiets naar Beneden-Leeuwen komen, meer dan 30 kilometer rijden...

De toekomst van « De vier Heemskinderen » is verzekerd. De contributie bedraagt een kwartje per week en daarvoor kun je natuurlijk geen pony's kopen en onderhouden. Maar door soms voor het publiek op te treden zijn de inkomsten ongeveer gelijk aan de uitgaven. De club, die zich met haar 32 leden groot genoeg vindt, hoopt binnenkort te gaan trainen in een binnenmanège, waar dan gewerkt kan worden aan de nieuwste « stunt » : drie pony's op de knieën en één, die er gracieus over heen springt.

Heerlijk!

Ben de GRAAF

JE GAAT MET VAKANTIE...
WIL JE JE BLAD ONTVANGEN, LEES DIT AANDACHTIG :

INDIEN JE GEABONNEERD BENT : Geef je ONS ACHT DAGEN VOOR je vertrek je naam, je adres, het nummer van je abonnement. Bovendien geef je ons je vakantieadres evenals het begin en het einde van je verblijf aldaar.

INDIEN JE NIET GEABONNEERD bent : Geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt 10 F in postzegels per gewenst nummer bij. Buitenland : 12 F.

VAN KNAUW TOT KNAUW

EEN hond overviel een inwoner van Senhor, in Portugal, en gaf hem een flinke knauw. De man was buiten zichzelf van woede, begaf zich naar de eigenaar van de hond en beet hem op zijn beurt. Hij verloor er echter een tand bij... De eigenaar van de hond lei onmiddellijk een klacht neer. De officier van de

rechtbank vond deze historie zo grappig, dat hij zich de lippen stukbeet om het niet uit te schateren. Je ziet, het blijft niet steeds bij één knauw!

HALLO, VRIENDEN ! HIER RIK RINGERS !

Beste Vrienden,

Volgende speurders heet ik hartelijk welkom in onze grote familie :

Marc DESMET, uit Sint-Agatha-Berchem ; Jean-Luc VERHEYDEN, uit Mechelen en Victor GODIN, uit Dendermonde.

Sla de hand aan het werk, speur ijverig en ding allemaal mee naar de titel van inspecteur!

Veel geluk.

RIK

WIE KUIFJE LEEST WEET MEER

OVER

DE DUBBELGANGER VAN MONTGOMERY

KORT OVERZICHT VAN DE TWEEDE WERELDOORLOG

1939 : 1 september : De aanval van Duitsland (Hitler) op Polen.
3 september : Groot Brittannië en Frankrijk verklaren Duitsland de oorlog.

1940 : 10 mei : Duitsland opent een groot offensief tegen België en Nederland.
28 mei : België moet capituleren.
14 juni : Parijs wordt door de Duitsers bezet.
18 juni : Generaal de Gaulle geeft vanuit Londen het bevel de strijd voort te zetten.
22 juni : Bezet Frankrijk capituleert.

1941 : 22 juni : Hitler valt Rusland aan.
8 december : Japan overvalt de Amerikaanse vlootbasis Pearl Harbor en schakelt de Amerikaanse Pacificvloot uit.
11 december : Hitler en Mussolini vallen Japan in zijn agressie bij en verklaren de Verenigde Staten de oorlog.

1943 : 2 februari : Het Duitse leger moet kapituleren bij Stalingrad.
10 juli : Engelsen en Amerikanen ontschepen in Sicilië.

1944 : 6 juni : De Engelsen en de Amerikanen landen in Normandië.
26 augustus : Bevrijding van Parijs.
3 september : Bevrijding van Brussel.

1945 : 12 maart : De Geallieerden steken de Rijn over.
30 april : De Russen maken zich meester van Berlijn.
4-7 mei : De Duitse strijdkrachten geven zich onvoorwaardelijk over.

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

TON en TINNEKE

HET REGENT !

